

पेतवत्थु

राहुलसङ्किञ्चानेन
आनन्दकोसल्लानेन
जगदीसकस्सपेन च
सम्पादितो

उत्तमभिक्षुना पकासितो
२४८१ बुद्धवच्छरे (1937 A. C.)

प्राङ्निवेदनम्

पालिवाङ्मयस्य नागराक्षरे मुद्रणं अत्यपेक्षितमिति नाविदितचरं भारती-
येतिहासविविदिषूणाम् । संस्कृतपालिभाषयोरतिसामीप्यादपि यत् परस्सहसेभ्यः
जिज्ञासुभ्यः संस्कृतज्ञेभ्यः पालिग्रन्थराश्यवगाहनं दुष्करमिव प्रतिभाति तत् लिपि-
भेदादेव । एतदर्थमयमस्माकमभिनवः प्रयासः । अत्र नूतना अपि पाठभेदाः निधेया
इत्यासीदस्माकं मनीषा परं कालात्ययभीत्याऽत्र प्रथमभागे धम्मपदादन्यत्र न तत्
कृतमभूत् । अधोऽटिप्पणीषु सन्निवेशिताः पाठभेदाः । प्रायः Pali Text Society
मुद्रितेभ्यो ग्रन्थेभ्य उद्धृताः ।

अर्थसाहाय्यं विना अस्मत्समीहितं हृदि निगूहितमेव स्यात् । तत्र भदन्तेन
उत्तमस्थविरेण साहाय्यं प्रदाय महदुपकृतमिति निवेदयन्ति—

कात्तिकशुक्लैकादश्यां
२४८० बुद्धाब्दे

राहुलः सांकृत्यायनः
आनन्दः कौसल्यायनः
जगदीशः काश्यपश्च

विषय-सूची

	पिटृङ्को		पिटृङ्को
१—पेतवत्थु	१	२१—अङ्कुरपेतवत्थु	२३
१—खेतूपमापेतवत्थु	१	२२—उत्तरमातुपेतवत्थु	२४
२—सूकरपेतवत्थु	१	२३—सुत्तपेतवत्थु	२५
३—पूतिमुखपेतवत्थु	२	२४—कण्णमुण्डपेतवत्थु	२६
४—पिट्ठधीतलिकपेतवत्थु	२	३—उळ्बरीपेतवत्थु	२९
५—तिरोकुड्ड पेतवत्थु	३	२५—उळ्बरीवगो दुतियो	२९
६—पञ्चपुत्तखादकपेतवत्थु	४	२६—अभिज्जमानपेतवत्थु	३०
७—सत्तपुत्तखादकपेतवत्थु	५	२७—सानुवासिपेतवत्थु	३२
८—गोणपेतवत्थु	५	२८—रथकारिपेतवत्थु	३४
९—महापेसकारपेतवत्थु	६	२९—भुसपेतवत्थु	३४
१०—खलात्यपेतवत्थु	७	३०—कुमारपेतवत्थु	३६
११—नागपेतवत्थु	८	३१—सेरिणीपेतवत्थु	३६
२—उरगपेतवत्थु	९	३२—मिगलुहपेतवत्थु	३७
१२—उरगवगो पठमो	९	३३—दुतियलुहपेतवत्थु	३८
१३—संसारमोचक पेतवत्थु	१०	३४—कूटविनिच्छयकपेतवत्थु	३८
१४—सारिपुत्तथेरस्स		४—धातुविवरणपेत	
मातुपेतीवत्थु	११	ततियो	४०
१५—मत्तापेतीवत्थु	१३	३५—चूळवगो ततियो	४०
१६—नन्दापेतवत्थु	१४	३६—अम्बसक्खरपेतवत्थु	५१
१७—मट्ठकुण्डलिपेतवत्थु	१४	३७—सेरिस्सकपेतवत्थु	५१
१८—कण्हपेतवत्थु	१६	३८—नन्दिकापेतवत्थु	५५
१९—धनपालपेतवत्थु	१७	३९—रेवतीपेतवत्थु	५५
२०—चूळसेट्ठी पेतवत्थु	१८	४०—उच्छुपेतवत्थु	५६

४]

पेतवत्थु

	पिटृक्को		पिटृक्को
४१—कुमारपेतवत्थु	५७	४६—पाटलिपुत्तपेतवत्थु	६०
४२—राजपुत्तपेतवत्थु	५८	४७—अम्बपेतवत्थु	६०
४३—गूथखादकपेतवत्थु	५८	४८—अक्खरुक्खपेतवत्थु	६१
४४—गूथखादकपेतवत्थु	५९	४९—भोगसंहरपेतवत्थु	६१
४५—गणपेतवत्थु	६९	५०—सेट्ठिपुत्तपेतवत्थु	६१

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

पेतवत्थु

१—१

- १—खेत्तूपमा अरहन्तो दायका कस्सकूपमा ।
बीजूपमं देय्यधम्मं ओघो निब्बत्तते फलं ॥
- २—ओघबीजं कसीखेत्तं पेतानं दायकस्स च ।
तं पेता परिभुञ्जन्ति दाता पुञ्ज्जेन वड्ढति ॥
- ३—इधेव कुसलं कत्वा पेते च पाटिपूजयं ।
सग्गञ्च कमति ठानं कम्मं कत्वान भट्ठकंति ॥

खेत्तूपमापेतवत्थु

१—२

- १—कायो ते सब्बसोवण्णो सब्बा ओभासते दिसा ।
मुखं ते सूकरास्स' एव किं कम्मं अकरी पुरे'ति ॥
- २—कायेन सञ्जतो आसि वाचायासि असञ्जतो ।
तेन मे तादिसो वण्णो यथा पस्ससी नारदा'ति ॥
- ३—तं त्याहं नारद ब्रूमि सामं दिट्ठं इदं तथा ।
भाकासि मुखसा पापं मा खो सूकरमुखो अहू'ति ॥

सूकरपेतवत्थु

१—३

- १—दिब्बं सुभं धारेसि वण्णधातुं वेहायसं
तिट्ठसि अन्तलिक्खे ।
मुखञ्च ते किमियो पूतिगन्धं खादन्ति किं कम्मं अकासि पुब्बे'ति ॥

- २—समणो अहं पापो दुक्खवाचो तपस्सीरूपो मुखसा असञ्जतो ।
लद्धा च मे तपसा वण्णधातुं, मुखञ्च मे पेसुनियेन पूतीति ॥
- ३—तयिदं तथा नारद सामं दिट्ठं अनुकम्पका ये कुसला वदेयुं ।
मा पेसुनं मा च मुसा अभाणि यक्खो तुवं होहिसि कामकामीति ॥

पूतिमुखपेतवत्थु

१—४

- १—यं किञ्चारम्मणं कत्वा दज्जा दानं अमच्छरी ।
पुब्बे पेटे च आरब्भ अथवा वत्थुदेवता ॥
- २—चत्तारो च महाराजे लोकपाले यसस्सिने ।
कुवेरं धतरट्ठञ्च विरूपक्खञ्च विरूहकं तं एव पूजिता होन्ति
दायका च अनिप्फला
- ३—न हि रुण्णं वा सोको वा याचञ्जा परिदेवना ।
न तं पेतस्स अत्थाय एवं तिट्ठन्ति जातयो ॥
- ४—अयं च खो दक्खिणा दिग्गा संघमिह सुप्पतिट्ठिता ।
दीघरत्तं हिताय'अस्स ठानसो उपकप्पतीति ॥

पिट्ठधीतलिकपेतवत्थु

१—५

- १—तिरो कुड्डेसु तिट्ठन्ति सन्धिसिद्धघाटकेसु च ।
द्वारबाहासु तिट्ठन्ति आगन्त्वान सकं धरं ॥
- २—पहूते अन्नपानमिह खज्जभोज्जे उपट्ठिते ।
न तेसं कोचि सरति सत्तानं कम्मपच्चया ॥
- ३—एवं ददन्ति जातीनं ये होन्ति अनुकम्पका ।
सुचिं पणीतं कालेन कप्पियं पानभोजनं ।
इदं वो जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ॥
- ४—ते च तत्थ समागन्त्वा जातिपेता समागता ।
पहूते अन्नपानमिह सक्कच्चं अनुमोदरे ॥
- ५—चिरं जीवन्तु नो जाती येसं हेतु लभामसे ।
अम्हाकञ्च कता पूजा दायका च अनिप्फला ॥

- ६—न हि तत्थ कस्मी अत्थि गोरक्ख'एत्त न विज्जति ।
 वणिज्जा तादिसी नत्थि हिरण्णेन कयक्कयं ॥
- ७—इतो दिन्नेन यापेन्ति पेता कालकता तहिं ।
 उल्लभे उदकं वुट्ठं यथा निन्नं पवत्तति ।
 एवं एव इतो दिन्नं पेतानं उपकप्पति ॥
- ८—यथा वारिवहा पूरा परिपूरेन्ति सागरं ।
 एवमेव इतो दिन्नं पेतानं उपकप्पति ॥
- ९—अदासि मे अकासि मे आतिमिप्ता सखा च मे ।
 पेतानं दक्खिणा दज्जा पुब्बे कतं अनुस्सरं ॥
- १०—न हि रुण्णं वा सोको वा या चञ्जा परिदेवना ।
 न तं पेतानं अत्थाय एवं तिट्ठन्ति आतयो ॥
- ११—अयं च खो दक्खिणा दिन्ना सङ्घमिह सुपत्तिट्ठिता ।
 दीघरत्तं हिताय' अस्स ठानसो उपकप्पति ॥
- १२—सो आतिधम्मो च अयं निदस्सितो, पेतानं पूजा च कता उळारा ।
 बलञ्च भिक्खून् अनुप्पदिन्नं, तुम्हेहि पुञ्जं पसुतं अनप्पक'ति ॥

तिरोकुड्ड पेतवत्थु

१—६

- १—नग्गा दुब्बणरूपासि दुग्गन्धा पूति वायसि ।
 मक्खिकापरिक्खिणा'व कानु त्वं इध तिट्ठसीति ॥
- २—अहं भद्दन्ते पेतीऽमिह दुग्गता यमलोकिका ।
 पापकम्मं करित्वान पेतलोका इतो गता ॥
- ३—कालेन पञ्च पुत्तानि सायं पञ्च पुनापरे ।
 विजायित्वान खादामि ते पि न होन्ति मे अलं ॥
- ४—परिडयूहति धूमायति खूदाय हृदयं मम ।
 पानीयं न लभे पातुं पस्स मं व्यसनं गतं'ति ॥
- ५—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
 किस्स कम्मविपाकेन पुत्तमंसानि खादसीति ॥
- ६—सपत्ती मे गब्बिनी आसि तस्सा पापं अचेतयिं ।
 साहं पटुट्ठ मनसा अकरिं गब्बपातनं ॥

- ७—तस्सा द्वेमासिको गब्भो लोहितञ्जोव पग्घरी ।
तदस्सा माता कुपिता मय्हं जाती समानयि ॥
- ८—सपथञ्च मं कारेसि परिभासापयि च मं ।
साहं घोरञ्च सपथं मुसावादं अभासिस्सं ॥
- ९—पुत्तमंसानि खादामि सपथञ्च कतं मया ।
तस्स कम्मविपाकेन मुसावादस्स चूभयं
पुत्तमंसानि खादामि पुब्बलोहितमक्खिका'ति ॥

पञ्चपुत्तखादकपेतवत्थु

१—७

- १—नग्गा दुब्बण्णरूपासि दुग्गन्धा पूति वायसि ।
मक्खिकाहि परिकिण्णा कानु त्वं इध तिट्ठसीति ॥
- २—अहं भन्ते पेतीम्हि दुग्गता यमलोकिका ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गता ॥
- ३—कालेन सत्त पुत्तानि सायं सत्त पुनापरे ।
विजायित्वान खादामि ते पि न होन्ति मे अलं ॥
- ४—परिडय्हति धूमायति खुदाय हृदयं मम ।
निब्बुतिं नाधिगच्छामि अग्गिदड्ढेव आतपे'ति ॥
- ५—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन पुत्तमंसानि खादसी'ति ॥
- ६—अहु मय्हम् दुवे पुत्ता उभो सम्पत्तयोब्बना ।
साहं पुत्तबलुपेता सामिकं अतिमञ्जासि ॥
- ७—ततो मे सामिको कुद्धो सर्पति अञ्जं आनयि ।
सा च गब्भं अलभित्थ तस्सा पापं अचेतयि ॥
- ८—साहं पडुट्ठमनसा अकरिं गब्भपातनं ।
तस्सा तेमासिको गब्भो पूतिलोहितको पति ॥
- ९—तदस्सा माता कुपिता मय्हं जाती समानयि ।
सपथं च मं कारेसि परिभासापेसि च मं ।
साहं घोरञ्च सपथं मुसावादं अभासिस्सं ॥
- १०—पुत्तमंसानि खादामि सचेतं पकतं मया ।
तस्स कम्मविपाकेन मुसावादस्स चूभयं ।
पुत्तमंसानि खादामि पुब्बलोहितमक्खिका'ति ॥

सत्तपुत्तखादकपेतवत्यु

१—८

- १—किं नु उम्मत्तहूपो'व लायित्वा हरितं तिणं ।
खाद खादा'ति लपसि गतसत्तं जरग्गवं ॥
- २—न हि अन्नेन पानेन मतो गोणो समुद्गहे ।
त्वं'सि बालो'च दुम्मेघो यथा तञ्जेव दुम्मती'ति ॥
- ३—इमे पादा इमं सीसं अयं कायो सवालधि ।
नेत्ता तत्थ'एव तिट्ठन्ति अयं गोणो समुद्गहे ॥
- ४—नय्यकस्स हत्थपादा कायो सीसं च दिस्सति ।
रुदं मत्तिकथूपस्मि ननु त्वञ्जेव दुम्मती'ति ॥
- ५—आदित्तं वत मं सन्तं घतसित्तं'व पावकं ।
वारिना विय ओसिञ्चि सब्बं निब्बापये दरं ॥
- ६—अब्बूळ्हं वत मे सल्लं सोकं हृदयनिस्सितं ।
यो मे सोकपरेतस्स पितुसोकं अपानुदि ॥
- ७—स्वाहं अब्बूळ्हसल्लोस्मि सीतिभूतोस्मि निब्बुतो ।
न सोचामि न रोदामि तञ्च सुत्वान मानव ।
- ८—एवं करोन्ति सपञ्जा ये होन्ति अनुकम्पका ।
विनिवत्तयन्ति सोकम्हा सुजातो पितरं यथा'ति ॥

गोणपेतवत्यु

१—९

- १—गूथञ्च मुत्तं रुहिरञ्च पुब्बं, परिभुञ्जति किस्स अयं विपाको ।
अयं नु खो किं कम्मं अकासि नारी, या च सब्बदा लोहितपुब्बभक्खा ॥
- २—नवानि वत्थानि सुभानि चेव मुद्दनि सुद्धानि च लोमसानि ।
दिन्नानि मिस्सा किटका'व' भवन्ति अयं नु किं कम्मं अकासि नारीति ॥
- ३—भरिया मं'एसा अद्दु भद्दन्ते अदायिका मच्छरिनी कदरिया ।
सा मं ददन्तं समणब्राह्मणानं, अक्कोसति परिभासति च ॥
- ४—गूथञ्च मुत्तं रुहिरं च पुब्बं परिभुञ्ज त्वं असुचि सब्बकालं ।
एतं ते परलोकस्मि होतु, वत्था च ते किटका भवन्ति ।
एतादिसं दुच्चरितं चरित्वा इधागता चिरंरत्ताय खादती'ति ॥

महापेसकारपेतवत्थु

१—१०

- १—का नु अन्तो विमानस्मिं तिष्ठन्ती न उपनिक्खमि ।
उपनिक्खमस्सु भद्दे त्वं पस्साम तं महिद्धिकं'ति ॥
- २—अट्टियामि हरायामि नग्गा निक्खमितुं बहि ।
केसेह 'मिह पटिच्छन्ना पुञ्जं मे अप्पकं कतं'ति ॥
- ३—हन्द उत्तरीयं दामि ते इमं दुस्सं निवासय ।
इमं दुस्सं निवासेत्वा बहि निक्खम सोभने ।
उपानिक्खमस्सु भद्दे पस्साम तं महिद्धिकं'ति ॥
- ४—हत्थेन हत्थे ते दिन्नं न मय्हं उपकप्पति ।
एस'एत्थु पासको सद्धो सम्मासम्बुद्धसावको ॥
- ५—एतं अच्छादयित्वान मम दक्खिणं आदिस ॥
तदाहं सुखिता हेस्सं सब्बकामसमिद्धिनी'ति ॥
- ६—तञ्च ते नहापयित्वान विलिम्पित्वान वाणिजा ।
वत्थेहं अच्छादयित्वान तस्सा दक्खिणं आदिसुं ॥
- ७—समनन्तरानुदिट्ठे विपाको उपपज्जथ ।
भोजनच्छादनपानीयं दक्खिणाय इदं फलं ॥
- ८—ततो सुद्धा सुचिवसना कासिकुत्तमधारिणी ।
हसन्ती विमाना निक्खमि दक्खिणाय इदं फलं'ति ॥
- ९—सुचित्तरूपं रुचिरं विमानं ते च भासति ।
देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्स' इदं फलं'ति ॥
- १०—भिक्षुनो चरमानस्स दोणिनिम्मिञ्जनं'अहं ।
अदासि उज्जुभूतस्स विप्पसन्नेन चेतसा ॥
- ११—तस्स कम्मस्स कुसलस्स विपाकं दीघं अन्तरं ।
अनुभोमि विमानस्मि तञ्च दानि परित्तकं ।
- १२—उद्धञ्चतूहि मासेहि कालकिरिया भविस्सति ।
एकन्तं कटुकं घोरं निरयूपपतिस्स'हं ॥
- १३—चतुकण्णं चतुद्वारं विभत्तं भागसो मितं ।
अयोपाकारपरियन्तं अयसा पटिकुज्जितं ॥
- १४—तस्स अयोमया भूमि जलिता तेजसायुता ।
समन्ता योजनसतं फरित्वा तिष्ठति सब्बदा ॥

१५—तत्थाहं दीधं अद्धानं दुक्खं वेदिस्सं वेदनं ।
फलं च पापकम्मस्स तस्मा सोचामीदंभूतं'ति ॥

खलात्यपेतवत्थु

१—११

- १—पुरतो व सेतेन पलेति हत्थिना, मज्झे पन अस्सतरीरथेन ।
पच्छा व कञ्जा सिविकायं निय्याति, ओभासयन्ती दस सब्बतो दिसा ॥
- २—तुम्हे मुग्गरहत्थपाणिनो रुदं मुखा भिन्नपभिन्नगत्ता ।
मनुस्सभूता किं अकत्थ पापं येन अञ्जमञ्जस्स पिवाथ लोहितं ॥
- ३—पुरतो यो गच्छति कुञ्जरेण सेतेन नागेन चतुक्कमेन ।
अम्हाकं पुत्तो अहु सो जेट्ठको दानानि दत्तवान् सुखिं पमोदति ॥
- ४—यो सो मज्झे अस्सतरीरथेन, चतुब्भि युत्तेन सुवग्गितेन ।
अम्हाकं पुत्तो अहु मज्झिमो सो अमच्छरी दानपति विरोचति ॥
- ५—या सा पच्छा सिविकायं निय्याति दारी सपञ्जा मिगमन्दलोचना ।
अम्हाकं धीता अहु सा कनिट्ठा भागड्ढ भागेन सुखी पमोदति ॥
- ६—एते च दानानि अदंसु पुब्बे, पसन्नचित्ता समणब्राह्मणानं ।
मयं पन मच्छरिनो अहुम्हा परिभासका समणब्राह्मणानं ।
एते पदत्वा परिचारयन्ति मयं च सुस्साम नल्लो व दित्तो'ति ॥
- ७—किं तुम्हाकं भोजनं किस्स सयनं कथं सु यापेथ सुपापधम्मिनो ॥
पहूतभोगेसु अनप्पकेसु, सुखं विरागाय दुक्खज्ज पत्ता'ति ॥
- ८—अञ्जमञ्जं वधित्वान पिवाम पुब्बलोहितं ।
वहुं पित्वा न दाता होम नच्छादिम्हसे मयं ॥
- ९—इच्चेव मन्वा परिदेवयन्ति अदायिका पेच्च यमस्स ठायिनो ।
ये ते विविच्चा अधिगम्म भोगे न भुञ्जरे नापि करोन्ति पुञ्जं ॥
- १०—ते खुप्पिपासुपगता परत्था पेता चिरं घायिरे ड्य्हमाना ।
कम्मनि कत्तवान् दुक्खन्धियाणि अनुभोन्ति दुक्खं कटुकप्फलाणि ॥
- ११—इत्तरं हि धनघञ्जं इत्तरं इध जीवितं ।
इत्तरं इत्तरतो जत्वा दीपं कयिराथ पण्डितो ॥
- १२—एते एवं पजानन्ति नरा धम्मस्स कोविदा ।
ते दाने नप्पमज्जन्ति सुत्वा अरहतं वचो'ति ॥

नागपेतवत्थु

१—१२

- १—उरगो'व तच्चं जिण्णं हित्वा गच्छति सन्तनुं ।
एवं सरीरे निवभोगे पेते कालकते सति ॥
- २—ड्यूहमानो न जानाति आतीनं परिदेवितं ।
तस्मा एवं न सोचामि गतो सो तस्स या गतीति ॥
- ३—अनग्भितो ततो अगा नानुञ्जतो इतो गतो ।
यथागतो तथागतो तत्थ का परिदेवना ॥
- ४—ड्यूहमानो न जानाति आतीनं परिदेवितं ।
तस्मा एवं न रोदामि गतो सो तस्स या गतीति ॥
- ५—सचे रोदे किंसा अस्सं तत्थ मे किं फलं सिया ।
आतिमित्तसुहज्जानं भिय्यो नो अरति सिया ॥
- ६—ड्यूहमानो न जानाति आतीनं परिदेवितं ।
तस्मा एवं न रोदामि गतो सो तस्स या गतीति ॥
- ७—यथा पि दारको चन्दं गच्छतं अनुरोदति ।
एवं सम्पदं एवेतं यो पेतं अनुसोचति ॥
- ८—ड्यूहमानो न जानाति आतीनं परिदेवितं ।
तस्मा एवं न रोदामि गतो सो तस्स या गतीति ॥
- ९—यथा पि ब्रह्मो उदकुम्भो भिन्नो अप्पटिसन्धियो ।
एवं सम्पदं एवेतं यो पेतं अनुसोचति ॥
- १०—ड्यूहमानो न जानाति आतीनं परिदेवितं ।
तस्मा एवं न रोदामि गतो सो तस्स या गतीति ॥

उरगपेतवत्थु

उरगवग्गो पठमो

२—१

- १—नग्गादुब्बण्णरूपासि किंसा धमनिसंठिता ।
उप्फासुलिके किसिके का नु त्वं इध तिट्ठसीति ॥
- २—अहम्भन्ते पेतीमिह दुग्गता यमलोकिका ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गता'ति ॥
- ३—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन पेतलोकं इतो गता'ति ॥
- ४—अनुकम्पका मय्हम् नाहेसुं भन्ते ।
पिता माता च अथवापि ज्ञातका ॥
ये मं नियोजेय्युं ददाहि दानं ।
पसन्नचित्ता समणब्राह्मणानं ॥
- ५—इतो अहं वस्ससतानि पञ्चा ।
यं एव रूपा विचरामि नग्गा ॥
खुदाय तण्हाय व खज्जमाना ।
पापस्स कम्मस्स फलं मम यिदं ॥
- ६—वन्दामि तं अय्य पसन्नचित्ता ।
अनुकम्प मं धीर महानुभाव ॥
दत्त्वा च मे आदिस्स याहि किञ्चि ।
मोचेहि मं दुग्गतिया भद्दन्ते ॥
- ७—साधू'ति सो तस्सा पटिसुणित्वा सारिपुत्तो अनुकम्पको ।
भिक्षूनं आलोपं दत्त्वा पाणिमत्तञ्च चोलकं ॥
- ८—थालकस्स च पाणीयं तस्सा दक्खिणं आदिसि ।
समनन्तरा अनुदिट्ठे विपाको उपपज्जथ ॥

- ९—भोजनच्छादनपाणीयं दक्खिणाय इदं फलं ।
ततो सुद्धा मुचिवसना कासिकुत्तमधारिणी ॥
विचित्तवत्थाभरणा सारिपुत्तं उपसंकमीति ॥
- १०—अभिवक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥
- ११—केन ते तादिसो वण्णो केन ते इध मिज्झति ।
उपज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥
- १२—पुच्छामि तं देवि ! महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ॥
केनासि एवञ्जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥
- १३—उपकण्डकिं किसं छातं नगं अप्पटिच्छवि ।
मुनि कारुणिको लोके तं मं दक्ख सित्वं दुग्गतं ॥
- १४—भिव्खूनं आलोपं दत्वा पाणिमत्तञ्च चोलकं ।
थालकस्स च पाणीयं मम दक्खिणं आदिसि ॥
- १५—आलोपस्स फलं पस्स भत्तं वस्ससत्तं दस ।
भुञ्जामि कामकामिनी अनेकरसव्यञ्जनं ॥
- १६—पाणिमत्तस्स चोलस्स विपाकं पस्स यादिसं ।
यावता नन्दराजस्स विजितस्मि पठिच्छदा ॥
- १७—ततो बहुतरा भन्ते वत्थानि च्छादनानि मे ।
कोसेय्यकम्बलीयानि खोमकप्पासिकानि च ॥
- १८—विपुला च महग्घा च ते पाकासे व लम्बरे ।
साहं तं परिदहामि यं यं हि मनसो पियं ॥
- १९—थालकस्स च पाणीयं विपाकं पस्स यादिसं ।
गम्भीरा चतुरस्सा च पोक्खारञ्जा सुनिम्मिता ॥
- २०—सेतोदका सुपत्तिथा च सीता अप्पटिगन्धिया ।
पदुमुप्पलसञ्छन्ना वारिकिञ्जक्खपूरिता ।
- २१—साहं रमामि कीळामि मोदामि अकुतोभया ।
मुनि कारुणिकं लोकं भन्ते वन्दितुं आगता'ति ॥

संसारमोचकपेतवत्थु

२—२

१—नग्गा. (=२.१.१)

- २—अहं ते सकिया माता पुब्बे अञ्जेसु जातीसु ।
उप्पन्ना पेत्तिविसयं खुप्पिपासासमप्पिता ॥
- ३—छट्ठितं खिपितं खेलं सिंघाणिकं सिलेसुमं ।
वसञ्च डय्हमानानं विजातानञ्च लोहितं ॥
- ४—वणितानञ्च यं घानसीसच्छिन्नञ्च लोहितं ।
खुदापरेता भुञ्जामि इत्थिपुरिसनिस्सितं ।
- ५—पुब्बलोहितं भक्खामि पसूनं मानुसानञ्च ।
अलेना अनगारा च नीलमञ्चपरायना ॥
- ६—देहि पुत्तक मे दानं दत्त्वा उद्दिहाहि मे ।
अप्पेव नाम मुञ्चेय्यं पुब्बलोहितभोजना'ति ॥
मातुया वचनं सुत्वा उपतिस्सो'नुकम्पको ।
आमन्तयी मोगल्लानं अनुरुद्धञ्च कप्पिनं ॥
- ८—चतस्सो कुटियो कत्वा सङ्घे चतुद्दिसे अदा ।
कुटियो अन्नपानञ्च मातु दक्खिणं आदिसि ।
- ९—समनन्तरा अनुदिट्ठे विपाको उपपज्जथ ।
भोजनं पानीयं वत्थं दक्खिणाय इदं फलं ॥
- १०—ततो. (२-१-९ c. d. e.) कोलिकं उपसङ्गमीति ॥
- ११—१२—१३— (=२-१-१०-११-१२)

सारिपुत्तत्थेरस्स मातुपेतीवत्थु

२—३

- १—नग्गा. (=२-१-१)
- २—अहं मत्ता तुवं तिस्सा सपती ते पुरे अहुं ।
पापकम्मं करित्वान पेत्तलोकं इतो गता'ति ॥
- ३—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन पेत्तलोकं इतो गता'ति ॥
- ४—चण्डी च फरुसा चासि इस्सुकी मच्छरी सठी ।
ताहं दुरुत्तं वत्तान पेत्तलोकं इतो गता'ति ॥
- ५—सब्ब'अहं पि जानामि यथा त्वं चण्डिका अहु ।
अञ्जञ्च खो तं पुञ्छामि केनासि पंसुकुट्ठिता ॥

- ६—सीसं नहाता तुवं आसि सुचिवत्था अलंकता ।
अहञ्च खो तं अधिमत्तं समलंकतरा तया ॥
- ७—तस्सा मे पक्खमानाय सामिकेन समन्तयि ।
ततो मे इस्सा विपुला कोधो मे समजायथ ॥
- ८—ततो पंसु गहेत्वान पंसुना तं पि ओकिरि ।
तस्स कम्मविपाकेन देन'म्हि पंसुकुट्टिता ॥
- ९—सब्बं अहं पि जानामि पंसुना मं त्वं ओकिरि ।
अञ्जञ्च खो तं पुच्छामि केन खज्जासि कच्छुया ।
- १०—भेसज्जहरी उभयो वनन्तं अगमिम्हसे ।
त्वञ्च भेसज्जं आहासि अहञ्च कपिकच्छुनो ।
- ११—तस्सा ते अजानमानाय सेय्यं त्याहं समोकिरि ।
तस्स कम्मविपाकेन तेन खज्जामि कच्छुया ।
- १२—सब्बं अहं पि जानामि सेय्यं मे त्वं समोकिरि ।
अञ्जञ्च खो तं पुच्छामि केनासि नगिया तुवं ॥
- १३—सहायानं समयो आसि ज्ञातीनं समित्तिं अहु ।
त्वञ्च आमन्तिता आसि ससामी नो च खो अहं ॥
- १४—तस्सा ते अजानमानाय दुस्सं त्याहं अपानुदि ।
तस्स कम्मविपाकेन तेन अम्हि नगिवा अहं ॥
- १५—सब्बं अहं पि जानामि दुस्सं मे त्वं अपानुदि ।
अञ्जञ्च खो तं पुच्छामि केनासि गूथगन्धिनी ॥
- १६—तव गन्धञ्च मालञ्च पच्चगघञ्च विलेपनं ।
गूथकूपे अधारेसि तं पापं पकत्तं मया ।
- १७—तस्स कम्मविपाकेन तेनम्हि गूथगन्धिनी ।
सब्बं अहं पि जानामि तं पापं पकत्तं तया ॥
- १८—अञ्जञ्च खो तं पुच्छामि केनासि दुग्गता तुवं ।
उभिन्नं समकं आसि यं गेहे विज्जते धनं ॥
- १९—सन्तेसु देय्यधम्मेषु दीपं नाकासि अत्तनो ।
तस्स कम्मविपाकेन तेनम्हि दुग्गता अहं ॥
- २०—तद् एव मं त्वं अवच पापकम्मं निसेवसि ।
न हि पापेहि कम्मेहि सुलभा होसि सुग्गतिं ॥
- २१—वामतो मं त्वं पच्चेसि अथो पि मं उमुय्यसि ।
पस्स पापानं कम्मानं विपाको होति यादिसो ॥

- २२—ते घरदांसियो आसुं तानेवाभरणानिमे ।
ते अञ्जो परिवारेन्ति न भोगा होन्ति सस्सता ॥
- २३—इदानि भूतस्स पिता आपणा गेहं एहिति ।
अप्पेव ते ददे किञ्चि मा सु ताव इतो अगा ।
- २४—तग्गा दुब्बण्णरूपाम्हि किंसा धमनिसंठिता ।
कोपीनं एतं इत्थीनं मा मं भूतपिताइस ॥
- २५—हन्द किन्ताहं दम्मि किं वा च ते करोमि हं ।
येन त्वं सुखिता अस्स सब्बकामसमिद्धिनी ॥
- २६—चत्तारो भिक्खू सङ्गधतो चत्तारो पन पुग्गला ।
अट्ठ भिक्खू भोजयित्वा मम दक्खिनं आदिसि ॥
तदाहं सुखिता हेस्सं सब्बकामसमिद्धिनी ॥
- २७—साधू'ति सा परिसुत्वा भोजयित्वा अट्ठ भिक्खवो ।
वत्थेहि'च्छादयित्वान तस्सा दक्खिनं आदिसि ।
- २८—समनन्तरा.... (२-१-८, c. etc.)
- २९—ततो सुधा.... (२-१-९, c. etc.) सपत्तिं
उपसङ्गकमि
- ३०—३१. ३२ (=२-१. १०-११-१२)
- ३३—अहं मत्ता तुवं तिस्सा सपती ते पुरे अहुं ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गता ॥
- ३४—तव दानेन दिग्गेन मोदामि अकुतोभया ।
चिरं जीवाहि भगिनि सह सब्बेहि जातीहि ॥
- ३५—असोकं विरजं ठानं आवासं वसवत्तीनं ।
इध धम्मं चरित्वान दानं दत्तवान सोभने ॥
- ३६—विनेय्य मच्छेरमलं समूलं ।
अनिन्दिता सग्गम्हुपेसि ठानं ति ॥

मत्तापेतीवत्थु

२—४

- १—काली दुब्बण्णरूपासि फरसा भीरुदस्सना ।
पिङ्गलासि कलारासि न तं मञ्जामि मानुसि 'ति ॥
- २—अहं नन्दा नन्दसेन भरिया ते पुरे अहुं ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकमितो गता 'ति ॥

- ३—किं नु कायेन (=२. १-३)
 ४—चण्डफरुसवाचा तयिधासि अगारवा ।
 ताहं दुस्सं वत्वान पेतलोकमितो गता'ति ॥
 ५—हन्दुत्तरीयं ददामि ते इमं दुस्सं निवासय ।
 इमं दुस्सं निवासेत्वा एहि नेस्सामि तं घरं ॥
 ६—वत्थञ्च अन्नपानञ्च लच्छसि त्वं घरं गता ।
 पुत्ते च ते पस्सिस्ससि सुत्तिसाये च दक्खसि ॥
 ७—हत्थेन हत्थे ते दिन्नं न मयूहं उपकप्पति ।
 भिक्खू च सीलसम्पन्ने वीतरागे बहुस्सुते ॥
 ८—तप्पेहि अन्नपानेन मम दक्खिनं आदिसि ।
 तदाहं सुखिता हेस्सं सब्बकामसमिद्धिनीति ॥
 ९—ततो साधू 'ति सो पटिसुणित्वा दानं विपुलमाकिरि ।
 अन्नं पानं खादनीयं वत्थं सेनासनानि च ॥
 १०—छत्तं गन्धञ्च मालञ्च विविधानि उपाहता ।
 भिक्खू च सीलसम्पन्ने वीतरागे बहुस्सुते ॥
 ११—तप्पेत्वा अन्नपानेन तस्सा दक्खिणं आदिसीति ।
 १२—समनन्तरानुदिट्ठे (२-१-८, c, ९, a, d)
 १३—(=२-१-९. c.) सामिकं उपसङ्गमीति ।
 १४—१५-१६—(=२-१-१०-११-१२)
 १७—(=२-४-२)
 १८—(=२-३-३४, a. b)
 चिरं जीव गहपति सह सब्बेहि जातीहि ।
 १९—(=२-३-३५, a, b, c) दानं दत्तवान गहपति ।
 २०—(=२-३-३६)

नन्दापेतवत्थु

२-५

- १—अलङ्कृतो मट्ठकुण्डलीति.....

मट्ठकुण्डलिपेतवत्थु

२-६

- १—उट्ठेहि कण्हे की सेसि को अत्थो सुपिनेन ते ।

- यो च तुयुहं सको भाता हृदयं चक्खुञ्च दक्खिणं ।
तस्स वाता बलीयन्ति घटो जप्पति केसवा 'ति ॥
- २—तस्स तं वचनं सुत्वा रोहिणेय्यस्स केसवो ।
तरमानरूपो बुद्धायि भातुसोकेन अद्धितो 'ति ॥
- ३—किं नु उम्मत्तरूपो 'व केवलं द्वारकं इमं ।
ससो ससो 'ति लपसि कीदिसं ससमिच्छसि ॥
- ४—सोवण्णमयं मणिमयं लोहमयं अथ रूपिमयं ।
संखसिलापछावमयं कारयिस्सामि ते ससं ॥
- ५—सन्ति अञ्जे पि ससका अरञ्जवनगोचरा ।
ते पि ते अनयिस्सामि कीदिसं ससमिच्छसीति ॥
- ६—नाहं मे ते ससे इच्छे ये ससा पठवीनिस्सिता ।
चन्दतो ससमिच्छामि तं मे ओहर केसवा 'ति ॥
- ७—सो नन्दमधुरं ज्ञाति जीवितं जिवहिस्ससि ।
अपत्थयं पत्थयसि चन्दतो ससमिच्छसीति ॥
- ८—एवञ्चे कण्ह जानासि यथञ्जं अनुसाससि ।
कस्मा पुरे मतं पुत्तं अज्जापि मनुसोचसीति ॥
- ९—ये न लब्भा मनुस्सेन अमनुस्सेन वा पन ।
जातो मे मा मरी पुत्तो कुतो लब्भा अलब्भियं ।
- १०—न मन्ता मूलभेसज्जा ओसधेहि धनेन वा
सक्का आनयितुं कण्ह यं पेतं अनुसोचसीति ॥
- ११—महद्धना महाभोगा रट्टवन्तो पि खत्तिया ।
पहूतधनघञ्जासो ते पि नो अजरामरा ॥
- १२—खत्तिया ब्राह्मणा वेस्सा सुद्धा चण्डालपुक्कुसा ।
एते मञ्जे च जातिया ते पि नो अजरामरा ॥
- १३—ये मन्तं तं परिवत्तेन्ति छल्लङ्गं ब्रह्मचिन्तितं ।
एते मञ्जे च विज्जाय ते पि नो अजरामरा ॥
- १४—इसयो वा पि ये सन्ता सञ्जतत्ता तपस्सिनो ।
सरीरं ते पि कालेन विजहन्ति तपस्सिनो ॥
- १५—भावितत्ता विहरन्ता कतकिच्चा अनासवा
निक्खिपन्ति इमं देहं पुञ्जपापपरिक्खया 'ति ॥
- १६—आदित्तं वत मं संतं घतसित्तं व पावकं ।
वारिना विय ओसिञ्चि सब्बं निब्बापये दरं ॥

- १७—अब्बूळहं वत मे सल्लं सोकं हृदयनिस्सितं ।
यो मे सोकपरेतस्स पुत्तसोकं अपानुदी ॥
- १८—सोहं अब्बूळहसल्लोस्मि सीतिभूतो स्मि निब्बुतो ।
नो सोचामि न रोदामि तव सुत्वान भासितं ॥
- १९—एवं करोन्ति सप्पञ्जा ये होन्ति अनुकम्पका ।
विनिवत्तयति सोकम्हा घतो जेट्ठं 'व भातरं ॥
- २०—यस्स एतादिसा होन्ति अमत्तपरिचारिका
सुभासितेन अन्वेसि घतो जेट्ठं 'व भातरं ॥

कराहपेतवत्थु

२—७

- १—नग्गो दुब्बण्णरूपो सि किसो घमनिसंठितो ।
उप्फासुलिको किसिको को नु त्वं असि मारिसा 'ति ॥
- २—अहं भदन्तो पेतो म्हि दुग्गतो यमलोकिको ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गतो 'ति ॥
- ३—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन पेतलोकमितो गतो 'ति ॥
- ४—नगरं अत्थि दसण्णानं एरकच्छन्ति विस्सुतं ।
तत्थ सेट्ठी पुरे आसि धनपालो 'ति मं विदु ॥
- ५—असीति सकटवाहानं हिरञ्जस्स अहोसि मे ।
पहूतं मे जातरूपं मुत्तावेळुरिया बहू ॥
- ६—ताव महाधनस्सामि न मे दातुं पियं अहु ।
पिदहित्वा द्वारं भुञ्जामि मा मं याचनकाहसुं ॥
- ७—अस्सद्धो मच्छरी वासिं कदरियो परिभासको ।
ददन्तानं करोन्तानं वारयिस्सं बहुज्जनं ॥
- ८—विपाको नत्थि दानस्स संयमस्स कुतो फलं ।
पोक्खरञ्जोदपानानि आरामानि च रोपिते ।
पपायो च विनासेसिं दुग्गे संकमनानि च ॥
- ९—स्वाहं अकतकल्याणो कतपापो ततो चुतो ।
उप्पन्नो पेतविसयं खुप्पिपाससमप्पितो
पञ्चपण्णासवस्सानि ततो कालंकतो अहं ॥

- १०—नाभिजानामि भुत्तं वा पीतं वा पानीयं ।
 यो संयमो सो विनासो यो विनासो सो संयमो ।
 पेता हि किर जानन्ति सो संयमो सो विनासो ॥
- ११—अहं पुरे संयमिस्सं नादासि बहुके धाने ।
 सन्तेसु देय्यधम्मेसु दीपं नाकासि अत्तनो ॥
- १२—स्वाहं पच्छानुत्प्यामि अत्तकम्मफलुपेतो ।
 उद्धं चतूहि मासेहि कालकिरिया भविस्सति ॥
- १३—एकन्तं कटुकं घोरं निरयं पपतिस्सहं ।
 चतुकण्णं चतुद्वारं विभत्तं भागसो मितं ।
 अयोपाकारपरियन्तं अयसा पटिकुज्झितं ॥
- १४—तस्स अयोमया भूमि जलिता तेजसा युता ।
 समन्ता योजनसतं फरित्वा तिट्ठति सब्बदा ॥
- १५—तत्थाहं दीघमद्धानं दुक्खं वेदिस्स वेदनं ।
 फलं पापस्स कम्मस्स तस्मा सोचामहब्भुसं ॥
- १६—तं वो वदामि भद्दं वो यावन्तेत्थ समागता ।
 मा कत्थ पापकं कम्मं आविं वा यदि वा रहो ॥
- १७—सचे तं पापकं कम्मं करिस्सथ करोथ वा ।
 न वो दुक्खा पमुत्तत्थि उपच्छापि पलायितं ।
- १८—मत्तेय्या होथ पेत्तेय्या कुले जेट्ठापचायिका ।
 सामञ्जा होथ ब्रह्मञ्जा एवं सगं गमिस्सथा 'ति ॥
- १९—न अन्तलिक्खे न समुद्दमज्झे, .
 न पब्बतानं विवरं पविस्स ।
 न विज्जति सो जगतिप्पदेसो
 यत्थ ठितो मुञ्चेय्य पापकम्मा 'ति

धनपालपेतवत्थु

२—८

- १—नगो किंसो पब्बजितो सि भन्ते रत्तिं कुहिं
 गच्छसि किस्स हेतु ।
 आचिक्ख मे तं अपि सक्कुनेमु सब्बेन वित्तं
 पटिपादये तुवं 'ति ॥

- २—बाराणसिनगरं दूरघट्टं तत्थाहं गहपति अड्ढको दीनो ।
अदाता गथितमनो आमिसस्मिं दुस्सीलेन यमविसयम्हि पत्तो ॥
- ३—सो सूचिकाय किलमितो तेहि तेनेव ज्ञातीसु यामि आमिसकिञ्चिहेतु ।
अदानसीला न च सहहन्ति दानफलं होति परम्हि लोके
- ४—धीता च मयूहं लपते अभिक्खणं दस्सामि दानं पितुन्नं पितामहानं ।
उपक्खतं परिविसयन्ति ब्राह्मणा यामि हं अन्धकाविन्दं भोत्तुं 'तीति
- ५—तमवोच राजा तवमनुभवियान तं हि ।
एय्यासि खिप्पं अहं पि करिस्स पूजं ।
आचिक्ख मे तं यदि अत्थि हेतु
सद्दायितं हेतुवहे सुणोम ॥
- ६—तथा'ति वत्वा अगमासि तत्थ भुञ्जिंसु भत्तं न पन दक्खिणारहा ।
पच्छा गमी राजगहं पुनापरं पातुरहोसि पुरतो जनाधिपस्स ॥
- ७—दिस्वान पेतं पुनरेव आगतं राजा अवोच अहं पि किं ददामि ।
आचिक्ख मे तं यदि अत्थि हेतु येन त्वं चिरतरं पीणितो सिया ॥
- ८—बुद्धञ्च संघं परिविसयान राजा अन्नेन पानेन पि चीवरेन ।
तं दक्खिणं आदिस मे हिताय एवमहं चिरतरं पीणितो सिया ॥
- ९—ततो च राजा निपतित्वा तावदेव दानं सहत्था अनुलञ्च ददित्वा ।
संघे आरोचयि पक्कंति तथागतस्स पेतस्स पदक्खिणं आदिसित्थ ॥
- १०—सो पूजितो अति विय सोभमानो पातुरहोसि पुरतो जनाधिपस्स ।
यक्खो 'हं अस्मि परमिद्धिपत्तो न मयूहं इद्धिसमसदिसा मनुस्सा ॥
- ११—पस्सानुभावं अपरिमितं ममयिदं तयानुसिद्धं अनुलं ददित्वा संघे ।
संतप्पितो सततं सदा बहूहि यामि अहं सुखितो मनुस्सदेवा 'ति ॥

चूळसेट्ठीपेतवत्थु

२—९

- १—यस्स अत्थाय गच्छाम कम्बोजं धनहारका ।
अयं कामददो यक्खो इमं यक्खं नियामसे ॥
- २—इमं यक्खं गहेत्वान साधुकेन पसयूह वा ।
यानं आरोपयित्वान खिप्पं गच्छाम द्वारकं 'ति ॥
- ३—यस्स रुक्खस्स छायाय निसीदेय्य सयेय्य वा
न तस्स साखं भञ्जेय्य मित्तदुब्भोहि पापको 'ति ॥

- ४—यस्स रुक्खस्स छायाय निसीदेय्य सयेय्य वा ।
खन्दम्पि तस्स छिन्देय्य अत्थो चे तादिसो सिया 'ति ॥
- ५—यस्स रुक्खस्स छायाय निसीदेय्य सयेय्य वा ।
न तस्स पत्तं भिन्देय्य मित्तदुग्गो हि पापको 'ति ॥
- ६—यस्स रुक्खस्स छायाय निसीदेय्य सयेय्य सा ।
समूलम्पि तं अब्बुय्ह अत्थो पेतादिसो सिया 'ति ॥
- ७—यस्सेकरत्ति हि घरे वसेय्य यत्थन्नपानं पुरिसो लभेथ
न तस्स पापं मनसापि चेतये कतञ्जुता सप्पुरिसेहि वणिता ॥
- ८—यस्सेकरत्ति पि घरे वसेय्य, अन्नेन पानेन उपट्ठितो सिया ।
न तस्स पापं मनसा पि चेतये, अदुग्गभाणी दहते मित्तदुग्गिं ॥
- ९—यो पुब्बे कतकल्याणो पच्छा पापेन हिंसति ।
अल्लपाणिहृतो पोसो न सो भद्रानि पस्सतीति ॥
- १०—यो अप्पदुट्ठस्स नरस्स दुस्सति 'सुद्धस्स पोसस्स अनङ्गनस्स ।
तमेव बालं पच्चेति पापं सुखुमो रजो पटिवातं 'व खित्तो 'ति ॥
- ११—नाहं देवेन वा मनुस्सेन वा इस्सरियेन बाहं सुप्पसय्हो ।
यक्खो 'हं अस्मि परमिद्धिपत्तो दूरङ्गमो वण्णबलुपपन्नो 'ति ॥
- १२—पाणिते सब्बसोवण्णो पञ्चधारो मधुस्सवो
नानारसा पग्घरन्ति मञ्जे हं तं पुरिन्ददं ॥
- १३—न 'मिह देवो न गन्धब्बो न पि सक्को पुरिन्ददो ।
पेतं अङ्कुर जानाहि भेरुवम्हा इधागतं ॥
- १४—किं सीलो किं समाचारो भेरुवस्मि पुरे तुवं ।
केन ते ब्रह्मचरियेन पुञ्जं पाणिमिह इज्जति ॥
- १५—तन्तवायो पुरे आसि भेरुवस्मि तदा अहं ।
सुकिच्छवुत्ति कपणो न मे विज्जति दातवो ॥
- १६—आवेसनञ्च मे आसि असय्हस्स उपन्तिके ।
सद्धस्सा दानपतिनो कतपुञ्जास्स लज्जिनो ॥
- १७—तत्थ याचनका यन्ति नानागोत्ता वनिब्बका
ते च मं तत्थ पुच्छन्ति असय्हस्स निवेसनं ॥
- १८—तत्थ गच्छामि भद्दं वो कत्थ दानं पदीयति
तेनाहं पुट्ठो वक्खामि असय्हस्स निवेसनं ॥
- १९—पग्गय्ह दक्खिणं बाहुं एत्थ गच्छथ भद्दं वो ।
एत्थ दानं पदीयति तेन पाणि कामददो

तेन पाणिमधुस्सवो तेन मे ब्रह्मचरियेन पुञ्जं
पाणिमिह इज्झति ॥

२०—न किर त्वं अदा दानं सकपाणीहि कस्सचि ।

परस्सदानं अनुमोदमानो पाणि पग्गय्ह पावदि ॥

२१—तेन पाणि कामददो तेन पाणि मधुस्सवो ।

तेन मे ब्रह्मचरियेन पुञ्जं पाणिमिह इज्झति ॥

२२—यो सो दानं अदा भन्ते पसन्नो सक पाणीहि ।

सो हित्वा मानुसं देहं किं नु सो विसतं गतो ॥

२३—नाहं जानामि असय्हसाहिनो अङ्गीरसस्स गतिं आगतिं वा ।

मुत्तञ्च मे वेस्सवणस्ससन्तिके सक्कस्स सहव्यतं गतो असय्हो ॥

२४—अलमेव कातुं कल्याणं दानं दातुं यथारहं ।

पाणि कामददं दिस्वा को पुञ्जं न करिस्सति ॥

२५—सो हि नून इतो गत्वा अनुप्पत्वान द्वारकं ।

दानं (तं) पट्ठापयिस्सामि यं मं अस्स सुखावहं ॥

२६—दस्सामि अन्नपानञ्च वत्थसेनासनानि च ।

पापञ्च उदपानञ्च दुग्गे सङ्कमनानि चा 'ति ॥

२७—केन ते अङ्गुली कुण्डा मुखञ्च कुण्डलीकतं ।

अक्खीनि च पग्घरन्ति किं पापं पकतं तथा 'ति ॥

२८—अङ्गीरसस्स गहपतिनो सद्धस्स घरं एसिनो ।

तस्सा हं दानविस्सग्गे दाने अधिकतो अहु ॥

२९—तत्थ याचनके दिस्वा आगते भोजनत्थिके ।

एकमन्तं अपक्कम्म अकासि कुण्डलीमुखं ।

३०—तेन मे अङ्गुली कुण्डा मुखञ्च कुण्डलीकतं ।

अक्खीनि च पग्घरन्ति तं पापं पकतं मया 'ति ॥

३१—धम्मेन ते कापुरिस मुखञ्च कुण्डलीकतं ।

अक्खीनि च पग्घरन्ति यं त्वं परस्स दानस्स अकासि कुण्डलीमुखं 'ति ॥

३२—कथं हि दानं ददमानो करेय्य परपत्तियं ।

अन्नपानं खादनीयं वत्थसेनासनानि चा 'ति ॥

३३—सो हि नून इतो गत्वा अनुप्पत्वान द्वारकं ।

दानं पट्ठापयिस्सामि यं मं अस्स सुखावहं ॥

३४—दस्सामञ्जञ्च पानञ्च वत्थं सेनासनानि च ।

पपञ्च उदपानञ्च दुग्गे च सङ्कमनानि चा 'ति ॥

- ३५—ततो हि सो निवत्तित्वा अनुप्पत्वान् द्वारकं ।
दानं पट्टयि अङ्कुरो यं तमस्स सुखावहं ॥
- ३६—अदा अन्नञ्च पानञ्च वत्थसेनासनानि च ॥
पपञ्चो उदपानञ्च विप्पसन्नेन चेतसा ॥
- ३७—को छातो को च तसितो को वत्थं परिवस्सति ।
कस्स सन्तानि योग्गानि इतो योजेन्तु वाहनं ॥
- ३८—को छत्तिच्छति गन्धञ्च को मालं को उपाहनं ।
इति सुतत्थ घोसेन्ति कप्पका सूदमागधा ।
सदा सायञ्च पातो च अङ्कुरस्स निवेऱ्णे 'ति ॥
- ३९—सुखं सुपति अङ्कुरो 'इति जानाति मं जनो ।
दुक्खं सुपामि सिन्धक यन्न पस्सामि याचके ॥
- ४०—सुखं सुपति अङ्कुरो इति जानाति मं जनो ।
दुक्खं सिन्धक सुपामि अप्पकेसु वनिब्बके ॥
- ४१—सक्को चे ते वरं दज्जा तावत्तिसानमिस्सरो ।
किस्स सब्बस्स लोकस्स वरमानो वरं वरे 'ति ॥
- ४२—सक्को चे मे वरं दज्जा तावत्तिसानमिस्सरो ।
कालुट्ठितस्स मे सतो सुरियस्सुग्गमनं 'पति ॥
- ४३—दिब्बा भक्खा पातुभवेय्युं सीलवन्तो च याचका ।
ददतो मे न खीयेथ दत्त्वा नानुत्तप्पेय्याहं ॥
ददं चित्तं पसादेय्य एवं सक्कवरं वरेति ॥
- ४४—न सब्बवित्तानि परे पवेच्छे ददेय्य दानञ्च धानञ्च रक्खे ।
तस्मा हि दाना धनमेव सेय्यो अतिप्पदानेन कुला न होन्ति ॥
- ४५—अदानमत्तिदानञ्च न पसंसन्ति पण्डिता ।
तस्मा हि दाना धनमेव सेय्यो समेन वत्तेय्य स धीरधम्मो 'ति ॥
- ४६—अहो वतारे अहमेव दज्जं, सन्तो हि मं सप्पुरिसा भजेय्यं ।
मेघो 'व निन्नानि हि पूरयन्तो सन्तप्पये सब्बवनिब्बकानं ॥
- ४७—यस्स याचनके दिस्वा मुखवण्णो पसीदति ।
दत्त्वा अत्तमनो होति तं घरं वसतो सुखं ॥
- ४८—यस्स याचनके दिस्वा मुखवण्णो पसीदति ।
दत्त्वा अत्तमनो होति एसा पुञ्ञस्स संपदा ॥
- ४९—पुब्बेव दाना सुमनो ददं चित्तं पसादेय्य ।
दत्त्वा अत्तमनो होति एसो पुञ्ञस्स सम्पदा ॥

- ५०—सट्टि वाहसहस्सानि अङ्कुरस्स निवेसने ।
भोजनं दीयते निच्चं पुञ्जापेक्खस्स जन्तुनो ॥
- ५१—जानाति सहस्सा सूदा आमुत्तमणिकुण्डला ।
अङ्कुरं उपजीवन्ति दाने यञ्जस्स पावटा ॥
- ५२—सट्टि परिससहस्सानि आमुत्तमणिकुण्डला ।
अङ्कुरस्स महादाने कट्ठं फालेन्ति मानवा ॥
- ५३—सोळसित्थिसहस्सानि सब्बालङ्कारभूसिता ।
अङ्कुरस्स महादाने विधा पिण्डेन्ति नारियो ॥
- ५४—सोळसित्थिसहस्सानि सब्बालङ्कारभूसिता ।
अङ्कुरस्स महादाने दब्बिगाहा उपट्ठिता ॥
- ५५—बहुं बहूनां पादासि चिरं पादासि खत्तिये ।
सक्कच्चं च सहत्था विट्ठि कत्वा पुनप्पुनं ॥
- ५६—बहुमासे पक्खे च उतुसम्बच्छरानि च ।
महादानं पवत्तेसि अङ्कुरो दीघं अन्तरं ॥
- ५७—एवं दत्त्वा यजित्वा च अङ्कुरो दीघमन्तरं ।
हित्वा मानुसं देहं तावत्तिसूपगो अहू 'ति ॥
- ५८—कटच्छुभिक्षं दत्त्वा न अनुरुद्धस्स इन्दको
सो हित्वा मानुसं देहं तावत्तिसूपगो अहू ॥
- ५९—दसहि ठानेहि अङ्कुरं इन्दको अतिरोचति ।
रूपे सद्दे रसे गन्धे पोढुब्बे च मनोरमे ॥
- ६०—आयुना यससा चेव वण्णेन च सुखेन च ।
आधिपच्चेन अङ्कुरं इन्दको अतिरोचतीति ॥
- ६१—महादानं तथा दिन्नं अङ्कुर दीघमन्तरं ।
अविदूरे निसिन्नो सि आगच्छ मम सन्तिके ॥
- ६२—तावत्तिसे यदा बुद्धो सिलायं पण्डुकम्बले ।
पारिच्छत्तकमूलम्हि विहासि पुरिसुत्तमो ॥
- ६३—दससु लोकधातूसु सन्निपतित्वान् देवता ।
पयिरुपासन्ति सम्बुद्धं वसन्तं नगमुद्धनि ॥
- ६४—न को चि देवो वण्णेन सम्बुद्धं अतिरोचति ।
सब्बे देवे अधिगय्ह सम्बुद्धो व विरोचति ॥
- ६५—योजनानि दस चेव अङ्कुरो यं तदा अहू ।
अविदूरे च बुद्धस्स इन्दको अतिरोचति ॥

- ६६—ओलोकेत्वान् सम्बुद्धो अङ्कुरञ्चापि इन्दकं ।
दक्खिण्णेयं पभावेन्तो इदं वचनं अब्रूवि ॥
- ६७—महादानं तथा दिन्नं अङ्कुर दीघमन्तरं ।
अतिदूरे निसिन्नो सि आगच्छ मम सन्तिकं ॥
- ६८—चोदितो भावितत्तेन अङ्कुरो इदमब्रूवि ।
किं मय्हं तेन दानेन दक्खिण्येन सुञ्जातं ॥
- ६९—अयं सो इन्दको यक्खो दज्जा दानं परित्तकं ।
अतिरोचति अम्हेहि चन्दो तारगणे यथा ॥
- ७०—उज्झङ्गले यथा खेत्ते बीजं बहुकंपि रोपितं ।
न विपुलं न फलं होति न पि तोसेति कस्सकं ॥
- ७१—तथेव दानं बहुकं दुस्सीलेसु पतिट्ठितं ।
न विपुलं न फलं होति न हि तोसेति दायके ॥
- ७२—यथा पि भद्दके खेत्ते बीजं अप्पं विरोपितं ।
सम्माधारं पवेच्छन्ते फलं तोसेति कस्सके ॥
- ७३—तथेव सीलवन्तेसु गुणवन्तेसु तादीसु ।
अप्पकं पि कतं कारं पुञ्जं होति महप्फलं 'न्ति ॥
- ७४—विचेय्य दानं दातब्बं यत्थ दिन्नं महप्फलं ।
विचेय्य दानं दत्तवान् सगं गच्छन्ति दायका ॥
- ७५—विचेय्य दानं सुगतप्पसेट्ठं ये दक्खिण्य्या इध जीवल्लोके ।
एतेसु दिन्नानि महप्फलानि बीजानि वुत्तानि यथा सुखेत्ते 'ति ॥

अङ्कुरपेतवत्थु

२—१०

- १—दिवा विहारगतं भिक्खुं गङ्गातीरे निसिन्नकं ।
तं पेती उपसङ्गकम्म दुब्बण्णभीरुदस्सना ॥
- २—केसा चस्सा अतिदीघा याव भुम्मावलम्बरे ।
केसेहि सा पटिच्छन्ना समणं एतदब्रूवीति ॥
- ३—पञ्चपण्णासवस्सानि यतो कालकता अहं ।
नाभिजानामि भुत्तं वा पीतं वा पानीयं ॥
देहि त्वं पानीयं भन्ते तसिता पानीयाय मे 'ति ॥

- ४—अयं सीतोदका गङ्गा हिमवन्ततो सन्दति ।
 पिव एत्तो गहेत्वान किं मं याचसि पानीयं ॥
- ५—सचाहं भन्ते गङ्गायं सयं गण्हामि पानीयं ।
 लोहितं मे परिवत्तति तस्मा याचामि पानीयं ॥
- ६—किन्तु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
 किस्स कम्मविपाकेन गङ्गा ते होति लोहितं ॥
- ७—पुत्तो मे भन्ते उत्तरो सद्धो आसि उपासको ।
 सो च मय्हं अकामाय समणानं पवेच्छति ॥
- ८—तं हं परिभासामि मच्छेरेन उपद्दुत्ता ।
 यं तं मय्हं अकामाय समणानं पवेच्छसि ॥
- ९—चीवरं पिण्डपातञ्च पच्चयं सयनासनं ।
 एतन्ते परलोकिस्मि लोहितं होतु उत्तर ।
 तस्स कम्मविपाकेन गङ्गा मे होति लोहित'न्ति ॥

उत्तरमातुपेतवत्थु

२—११

- १—अहं पुरे पब्बजितस्स भिक्खुनो सुत्तं ।
 अदासि उपगम्म याचिता तस्स
 विपाको विपुलं फलूपलब्भति
 बहू च मे उप्पज्जरे वत्थकोटियो ॥
- २—पुप्फाभिकिण्णं रमितं विमानं ।
 अनेकचित्तं नरनारीसेवितं
 साहं भुञ्जामि च पारुपामि च
 पट्टवित्ता न च ताव खीयति ॥
- ३—तस्सेव कम्मस्स विपाकमन्वया ।
 सुखञ्च सातञ्च इधूपलब्भति
 साहं गत्वा पुनमेव मानुसं
 काहामि पुञ्जानि नय'य्यपुत्तमन्ति ॥
- ४—सत्त तुवं वस्ससता इधागता ।
 जिण्णा च बुद्धा च तर्हि भविस्ससि
 सब्बे च ते कालङ्कता'व ज्ञातका
 त्वं तत्थ गत्त्वान इतो करिस्ससीति ॥

- ५—सत्तेव वस्सानि इधागताय मे ।
 दिब्बञ्च सुखञ्च समप्पिताय
 साहं गत्वा पुनरेव मानुसं
 काहामि पुञ्ञानि नयय्यपुत्तमन्ति ॥
- ६—सो तं गहेत्वान पसेय्ह बाहायं ।
 पच्चानयित्वान पुनरेव थेरिं सुदुब्बलं
 वज्जेसि अञ्ञं पि जनं इधागतं
 करोथ पुञ्ञानि सुखूपलब्भती'ति ॥
- ७—दिट्ठा मया अकतेन साधुना
 पेता विहञ्जन्ति तथेव मानुसा
 कम्मञ्च कत्वा सुखं वेदनीयं ।
 देवा मनुस्सा च सुखे ठिता पजा'ति ॥

सुत्तपेतवत्थु

२—१२

- १—सोवण्णसोपानफलका सोवण्णवालुकसंठिता ।
 तत्थ सोगन्धियो वग्गू सुचिगन्धा मनोरमा ॥
- २—नानारुक्खेहि संछन्ना नानागन्धसमीरिता ।
 नानापदुमसंछन्ना पुण्डरीकसमागता ॥
- ३—सुरभी संपवायन्ति मनुञ्ञा मालुतेरिता ।
 हंसकोञ्चाभिरुदा चक्कवाकाभिकुजिता ॥
- ४—नानादिजगणकिण्णा नानासरगणयुता ।
 नानाफलधरा रुक्खा नानाफलधरा वना ॥
- ५—न मनुस्सेसु ईदिसं नगरं यादिसं इदं ।
 पासादा च बहुका तुय्हं सोवण्णरूपियमया ॥
- ६—दहल्लमाना आभेन्ति समन्ता चतुरो दिसा ।
 पञ्च दासीसता तुय्हं या ते मा परिचारिका ॥
- ७—ता कम्बुकायूरधरा कञ्चनाचेलभूसिता ।
 पल्लङ्का बहुका तुय्हं सोवण्णरुचियामया ॥
- ८—कदलीमिगसञ्छन्ना सञ्जातो गोणकसंठिता ।
 यत्थ तुवं वासूपगता सब्बकामसमिद्धिनी ॥

- ९—सम्पत्ताय अड्ढरत्ताय ततो उट्ठाय गच्छसि ।
उय्यानभूमिं गन्त्वान् पोक्खरञ्जा समन्ततो ॥
- १०—तस्सा तीरे तुवं थासि हरिते सहले सुभे ।
ततो ते कण्णमुण्डो च सुनखो अङ्गमङ्गानि खादति ॥
- ११—यदा च खायिता आसि अट्टिसंखालिका कता ।
ओगाहसि पोक्खरणिं होति कायो यथा पुरे ॥
- १२—ततो त्वं उग्गच्छन्ती सुचारु पियदस्सना ।
वत्थेन पारुपित्वान् आयासि मम सन्तिकं ॥
- १३—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन कण्णमुण्डो च सुनखो
अङ्गमङ्गानि खादतीति ॥
- १४—किम्बिलायं गहपति सद्धो आसि उपासको ।
तस्साहं भरिया आसि दुस्सीला अतिचारिनी ।
एवमतिचरमानाय सामिको एतदबुवि ॥
- १५—नेतं छन्नं पटिरूपं यं त्वं अतिचरासि मं ।
साहं घोरं च सपथं मुसावादं अभासिस्सं ॥
- १६—नाहन्तं अतिचरामि कायेन उद चेतसा ।
सचाहं तं अतिचरामि कायेन उदचेतसा ॥
- १७—अयं कण्णमुण्डो सुनखो अङ्गमङ्गानि खादतु ।
तस्स कम्मस्स विपाकं मुसावादस्स चूभयं ॥
- १८—सत्तवस्ससत्तानि च अनुभूतं यतो पि मे ।
कण्णमुण्डो च सुनखो अङ्गमङ्गानि खादतीति ॥
- १९—त्वञ्च देव वहूणकारो अत्थाय मे इधागतो ।
सुमुत्ताहं कण्णमुण्डस्स असोका अकुतोभया ॥
- २०—नाहं देव नमस्सामि याचामि अञ्जलीकता ।
भुञ्ज अमानुसे कामे रम देव मया सहाति ॥
- २१—भुत्वा अमानुसा कामा रमितो म्हि तया सह ।
ताहं सुभगे याचामि खिण्णं पटिनयाहि मन्ति ॥

कण्णमुण्डपेतवत्थु

२—१३

- १—अहुराजा ब्रह्मदत्तो पञ्चालानं रथेसभो ।
अहोरत्तानमच्चया राजा कालं करि तदा ॥

- २—तस्स आळाहनं गत्वा भरिया कन्दति उब्बरी ।
ब्रह्मदत्तं अपस्सन्ति ब्रह्मदत्ता'ति कन्दति ॥
- ३—इसि च तत्थ आगच्छि संपन्नचरणमुनि ।
सो च तत्थ अपुच्छित्थ ये तत्थ सुसमागता ॥
- ४—कस्स चिदं आळाहनं नानागन्धसमेरितं ।
कस्सायं कन्दति भरिया इतो दूरगतम्पति ।
ब्रह्मदत्तं अपस्सन्ति ब्रह्मदत्ता'ति कन्दति ॥
- ५—ते च तत्थ वियाकंसु ये तत्थ सु समागता ।
ब्रह्मदत्तस्स भद्दन्ते ब्रह्मदत्तस्स मारिस ॥
- ६—तस्स इदं आळाहनं नानागन्धसमेरितं ।
तस्सायं कन्दति भरिया इतो दूरगतं पति ॥
- ७—ब्रह्मदत्तं अपस्सन्ती ब्रह्मदत्ता'ति कन्दती'ति ।
छळासीतिसहस्सानि ब्रह्मदत्तस्स नामका ।
इमस्मि आळाहने दड्ढा तेसं कं अनुसोचसीति ॥
- ८—यो राजा चूलनीपुत्तो पञ्चालानं रथेसभो ।
तं भन्ते अनुसोचामि भत्तारं सब्बकामददन्ति ॥
- ९—सब्बे वा' हेसुं राजानो ब्रह्मदत्तस्स नामका ।
सब्बे वा चूलनीपुत्ता पञ्चालानं रथेसभा ॥
- १०—सब्बेसं अनुपुब्बेन महेसित्तं अकारयि ।
कस्मा पुरिमके हित्वा पच्छिमं अनुसोचसीति ॥
- ११—आतुमे इत्थिभूताय दीघरत्ताय मारिस ।
यस्स मे इत्थिभूताय संसारे बहु भाससीति ॥
- १२—अहु इत्थि अहु पुरिसो पसुं योनिम्पि अगमा ।
एव मे तं अतीतानं परियन्तो न दिस्सतीति ॥
- १३—आदित्तं वत मं सन्तं घतसित्तं व पावकं ।
वारिना विय ओसिञ्चि सब्बं निब्बापये दरं ॥
- १४—अब्बूळहं वत मे सल्लं एतं हृदयनिस्सितं ।
यो मे सोकपरेताय पतिसोकं अपानुदि ॥
- १५—साहं अब्बूळहसल्लास्मि सीतिभूतास्मि निब्बुता ।
न सोचामि न रोदामि तव सुत्वा महामुनीति ॥
- १६—तस्स तं वचनं सुत्वा समणस्स सुभासितं ।
पत्तचीवरमादाय पब्बजि अनगारियं ॥

- १७—सा च पम्बज्ज—उपगता सन्ता अगारस्मा अनगारियं ।
 मेत्तचित्तं अभावेसि ब्रह्मलोकुपपत्तिया ॥
- १८—गामा गामं विचरन्ती निगमे राजधानियो ।
 उरुवेलं नाम सो गामो यत्थ कालमकुब्बथ ॥
- १९—मेत्तचित्तं अभावेत्वा ब्रह्मलोकुपपत्तिया ।
 इत्थचित्तं विराजेत्वा ब्रह्मलोकुपगा अहू'ति ॥
-

उब्बरीपेतवत्थु

उब्बरीवगो दुतियो

३—१

- १—अभिज्जमाने वारिम्हि गङ्गाय इध गच्छसि
नग्गो पुब्बइडपेतो व मालाधारी अलङ्कतो ।
कुहिं गमिस्ससि पेतं कत्थ वासो भविस्सतीति ॥
- २—चुन्दत्थियं गमिस्सामि पेतो सो इति भाससि ।
अन्तरे वासभगामं बाराणसिया सन्तिके ॥
- ३—तञ्च दिस्वा महामत्तो कोलियो इति विस्सुतो ।
सत्तुभत्तञ्च पेतस्स पीतकञ्च युगं अदा ॥
- ४—नावाय तिट्ठमानाय कप्पकस्स अदापयि ।
कप्पकस्स पदिन्नम्हि ठाने पेतस्स दिस्सथ ॥
- ५—ततो सुवत्थवसनो मालाधारी अलंकतो ।
ठाने ठितस्स पेतस्स दक्खिणा उपकप्पथ ।
तस्मा दज्जेथ पेतानं अनुकम्पाय पुनप्पुनन्ति ॥
- ६—साहुन्नवासिनो एके अञ्जे केसनिवासिनो ।
पेता भत्ताय गच्छन्ति पक्कमन्ति दिसोदिसं ॥
- ७—दूरे एके पधावित्वा अलद्धा च निवत्तरे ।
छाता पमुच्छिता भन्ता भूमियं पटिसुम्भिता ॥
- ८—के चि तत्थ च पतिता भूमियं पटिसुम्भिता ।
पुब्बे अकतकल्याणा अग्गिदइढाव आतपे ॥
- ९—मयं पि पुब्बे पापधम्मा घरणियो कुलमातरो ।
सन्तेसु देय्यधम्मेसु दीपं नाकम्ह अत्तनो ॥
- १०—पहूतं अन्न पानं हि अपिसु अवकिरीयति ।
समागते पब्बजिते न च किञ्चि अदम्हसे ॥

- ११—अकम्मकामा अलसा साधुकामा महग्घसा ।
आलोपपिण्डदातारो पटिग्गहे परिभासिम्हसे ॥
- १२—ते घरा ताव दासियो तानेवाभरणानि नो ।
ते अञ्जो परिहारेन्ति मयं दुक्खस्स भागिनो ॥
- १३—वेणिं वा अवञ्जा होन्ति रथाकारी च दुब्भिका ।
चण्डाली कपणा होन्ति न हामिनी च पुनप्पुनं ॥
- १४—यानि यानि निहीनानि कुलानि कपणानि च
तेसु तेसु एवं जायन्ति एसा मच्छरिनो गति ॥
- १५—पुब्बे च कतकल्याणा दायका वीतमच्छरा ।
सग्गन्ते परिपूरेन्ति ओभासेन्ति च नन्दनं ॥
- १६—वेजयन्ते च पासादे रमित्वा कामकामिनो ।
उच्चा कुलेसु जायन्ति सभोगेसु ततो चुता ॥
- १७—कूटागारे च पासादे पल्लङ्के गोणसंठिते ।
विजितङ्गा मोरहत्येहि कुले जाता यसस्सिनो ॥
- १८—अंकतो अंकं गच्छन्ति मालाधारी अलङ्कता ।
जातियो उपतिट्ठन्ति सायं पातं सुखेसिनो ॥
- १९—नयिदं अकतपुञ्जानं कतपुञ्जानमेविदं ।
असोकं नन्दनं रम्मं तिदसानं महावनं ॥
- २०—सुखं अकतपुञ्जानं इध नत्थि परत्थ च ।
सुखञ्च कतपुञ्जानं इध चेव परत्थ च ॥
- २१—तेसं सहव्यकामानं कत्तब्बं कुसलं बहुं ।
कतपुञ्जा हि मोदन्ति सग्गे भोगसमङ्गिनो'ति ॥

अभिञ्जमानपेतवत्थु

३—२

- १—कुण्डिनगरियो थेरो सानुवासिनिवासिनो ।
पोट्टपादो'ति नामेन समणो भावित्तिन्द्रियो ॥
- २—तस्स माता-पिता भ्राता दुग्गता यमलोकिता ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गता ॥
- ३—ते दुग्गता सूचिकट्ठा किलन्ता नग्गिनो किंसा ।
उत्तसन्ता महातासा न दस्सेन्ति कुरुवरिनो ॥

- ४—तस्स भाता वितरित्वा नग्गो एक पथे'कको ।
चतुकुण्डिको भवित्वान थेरस्स दस्सयि'तुमं ॥
- ५—थेरो सामनसिकत्वा तुण्हीभूतो अपक्कमि ।
सो च विज्जापयि थेर भाता पेतागतो अहं ॥
- ६—माता पिता च ते भन्ते, h. c. d.=2 h. c. d.
७=3
- ८—अनुकम्पस्सु कारुणिको दत्वा अन्वादिसाहि'नो ।
तव दिन्नेन दानेन यापेस्सन्ति कुरूरिनो'ति ॥
- ९—थेरो चरित्वा पिण्डाय भिक्खू अज्जे च द्वादस ।
एकज्झं संनिपत्तिं भत्तविस्सत्तकारणा ॥
- १०—थेरो सब्बे पि ते आह यथा लद्धं ददाथ मे ।
संघभत्तं करिस्सामि अनुकम्पाय जातीनं ॥
- ११—निय्यातयिंस्सु थेरस्स थेरो संघं निमन्तयि ।
दत्वा अन्वादिसि थेरो पितु मातु च भातुनो ॥
- १२—इदं मे जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ।
समनन्तरानुदिट्ठे भोजनं उपपज्जथ ॥
- १३—सुचिं पणीतं संपन्नं अनेकरसव्यञ्जनं ।
ततो उद्दिस्सति भाता वण्णवा बलवा सुखी ॥
- १४—पहूतं भोजनं भन्ते पस्स नग्गाम्हेसे मयं ।
तथा भन्ते परक्कम्म यथा वत्थं लभाम्हेसे ॥
- १५—थेरो संकारकूटतो उच्चिनित्वान तन्तके ।
पिलोतिकं पटं कत्वा संघे चातुद्दिसे अदा ॥
- १६—दत्वा अन्वादिसि थेरो पितु मातु च भातुनो ॥
इदं मे जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ॥
- १७—समनन्तरानुदिट्ठे वत्थानि उपपज्जिंस्सु ।
ततो सुवत्थवसनो थेरस्स दस्सयि तुमं ॥
- १८—वण्णवा बलवा सुखी यावता नन्दराजस्स ।
विजितस्मि पटिच्छादा ततो बहुतरा भन्ते ॥
- १९—वत्थानि'च्छादनानि नो कोसेय्यकम्बलीयानि ।
खोमकप्पासीयानि च विपुला च महग्घाच ।
ते चाकासे'वलम्बरे ते मयं परिदहाम ।
यं यं हि मनसो पियं तथा भन्ते परिकाम यथा गेहं लभामसे ॥
- ३

- २०—थेरो पण्णकुटिं कत्वा संघे चातुद्दिसे अदा ।
दत्त्वा अन्वादिसि थेरो पितु मातु च भत्तुनो ।
- २१—इदं मे जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ।
समनन्तरानुदिट्ठे घरानि उपपज्जिंसु ॥
- २२—कूटागारा निवेसना विभत्ता भागसो मिता ।
न मनुस्सेसु ईदिसा यादिसा नो घरा इध ॥
- २३—अपि दिब्बेसु यादिसा तादिसा नो घरा इध ।
दहल्लमाना आभेन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥
- २४—तथा भन्ते परक्काम यथा पानं लभाम्हे ।
थेरो करकं पूरेत्वा संघे चातुद्दिसे अदा ॥
- २५—दत्त्वा अन्वादिसि थेरो पितु मातु च भत्तुनो ।
इदं मे जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ॥
- २६—समनन्तरानुदिट्ठे पानीयं उपपज्जिंसु ।
गम्भीरा चतुरस्सा च पोक्खरञ्जा सनिम्मिता ॥
- २७—सीतूदका सुपत्तिथा च सीता अप्पटिगन्धिया ।
पदुमुप्पलसंछन्ना वारिकिञ्जकखपूरिता ॥
- २८—तत्थ नहत्वा पिवित्वा थेरस्स पटिदस्सयुं ।
पहूतं पानीयं भन्ते पापा दुक्खफलन्तिनो ॥
- २९—आहिण्डमाना खञ्जाम सक्खरे कुसकण्टके ।
तथा भन्ते परक्काम यथा यानं लभाम्हे ॥
- ३०—थेरो सिपातिकं लद्धा संघे चातुद्दिसे अदा ।
दत्त्वा अन्वादिसि थेरो पितु मातु च भत्तुनो ॥
- ३१—इदं मे जातीनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ।
समनन्तरानुदिट्ठे पेता रथेन मागमुं ।
अनुकम्पितम्ह भद्दन्ते भत्तेन छादनेन च ॥
- ३२—घरेन पानदानेन यानदानेन चूभयं ।
मुनिकाणिकं लोके तं भन्ते वन्दितुं आगता'ति ॥

सानुवासिपेतवत्थु

३—३

- १—बेलुरित्थम्भं रुचिरं पभस्सरं
विमानमारुह्य मनेकचित्तं ।

- तत्थच्छसि देवि महानुभावे ।
 पथद्धनि पण्णरसे व चन्दो ॥
- २—वण्णोच ते कनकस्स संनिभो
 उगगत रूपो भुसदस्सनीयो ।
 पल्लङ्कसेट्ठे अतुले निसिन्ना
 एकातुवं नत्थि तुय्हं सामिको ॥
- ३—इमा च ते पोक्खरञ्ज्जा सामङ्गगतो
 पट्टमासा बहुपुण्डरीका ।
 सुवण्णचुण्णेहि समङ्गमोतका
 न तत्थ पङ्कको पलाको च विज्जति ॥
- ४—हंसा पि दस्सनीया मनोरमा
 उदकरिंम अनुपरियन्ति सब्बदा ।
 समय्य वग्गु पनदन्ति सब्बे
 विन्दुस्सरा दुन्दुभीनं व घोसो ॥
- ५—दहल्लमाना यससा यसस्सिनी
 नावाय त्वं अवलम्ब तिट्ठसि ।
 आलार चम्हे हसिते पियम्बदे
 सब्बङ्गाकल्याणी भुसं विरोचसि ॥
- ६—इदं विमानं विरजं समेठितं
 उत्थानवन्तं रतिनन्दवड्ढनं ।
 इच्छामि ते नारि अनोमदस्सने
 तथा सह नन्दने इध मोदितुन्ति ॥
- ७—करोहि कम्मं इध वेदनीयं
 चित्तञ्च ते इध नीतं भवतु ।
 कत्वान कम्मं इध मोदनीयं
 एवं मम लच्छसि कामकामिनिन्ति ॥
- ८—साधूति सो तस्सा पटिसुणित्वा ।
 अकासि कम्मं सहवेदनीयं ।
 उप्पज्जि माणवो तस्सा सहव्यतन्ति ॥

रथकारिपेतवत्थु

३—४

- १—भुसानि एके साली पुनापरे अञ्जा नारी सकमंसलोहितं ।
त्वञ्च गूथं असुचि—अकन्तिकं परिभुञ्जसि किस्स अयं विपाको'ति ॥
- २—अयं पुरे मातरं हिंसति अयं पन कूटवाणिजो ।
अयं मंसानि खादित्वा मुसावादेन वञ्चेति ॥
- ३—अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता अगारिणी कुलस्स इस्सरा ।
सन्तेसु परिगूय्हेमि मा च किञ्चि इतो अदं
मुसावादेन छादेमि नत्थि एतं मम गेहे
सचे सन्तं निगूय्हामि गूथो मे होतु भोजनं ॥
- ४—तस्स कम्मस्स विपाकेन मुसावादस्स चूभयं ।
सुगन्धसालिनो भत्तं गूथं मे परिवत्तति ॥
- ५—अवज्जानि च कम्मानि न हि कम्मं विनस्सति ।
दुग्गन्धं किमीनं मीळ्हं भुञ्जामि च पिवामि चा'ति ॥

मुसपेतवत्थु

३—५

- १—अच्छेरूपं सुगतस्स ज्ञानं
सत्था यथा पुग्गलं व्याकासि
उस्सन्नपुञ्जा पि भवन्ति हेके
परित्तपुञ्जा पि भवन्ति हेके
अयं कुमारो सीवथिकायो छड्डितो
अंगुट्टु स्नेहेन यापेसि रत्ति
- २—न यक्खभूता न सिरिसपा वा
विहेठयेय्युं कत्तपुञ्जकुमारं
सुनत्तापि इमस्स पलहिसु पादे
धङ्का सिंगाला परिवत्तयन्ति ॥
- ३—गम्भासयं पक्खिगणा हरन्ति
काका पन अक्खिमलं हरन्ति

- न इमस्स रक्खं विदहिंसु केचि
 न ओसथं सासपधूपनं वा ॥
- ४—नक्खत्तयोगं पि न उग्गहेसुं
 न सब्बधञ्जानि पि आकिरिसुं ।
 एतादिसं उत्तमकिच्छपत्तं
 रत्ताभतं सीवतिकाय छड्डितं ॥
- ५—नो नीतपिण्डं विय वेधमानं
 ससंसयं जीवितसावसेसं
 तमद्दस देवमनुस्सपूजितो
 दिस्वा व तं व्याकरि भूरिपञ्जो ॥
- ६—अयं कुमारो नगरस्स इमस्स
 अग्गकुलिको भविस्सति भोगतो च
 कि'स्स वतं किं पन ब्रह्मचरियं
 किस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको
 एतादिसं व्यसनं पापुणित्वा
 तं तादिसं पच्चनुभोसति'द्धिन्ति ॥
- ७—बुद्धप्पमुखस्स भिक्खुसंघस्स
 पूजं अकासि जनता उळारं ।
 तत्रस्स चित्तस्स अहु अञ्जथत्तं
 वाचं अभासि फरुसं असब्भि ॥
- ८—सो तं वितक्कं पटिविनोदयित्वा
 पीतिपसादं पटिलद्धा पच्छा ।
 तथागतं जेतवने वसन्तं
 यागुया उपट्ठासि सो सत्तरत्तं ॥
- ९—तस्स वतन्तं पन ब्रह्मचरियं
 तस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको
 एतादिसं व्यसनं पापुणित्वा
 तं तादिसं पच्चनुभोसति'द्धि ॥
- १०—ठत्वान सो वस्ससतं इ'धेव
 सब्बेहि कामेहि समङ्गिभूतो
 कायस्स भेदा अभिसम्परायं
 सहव्यतं गच्छतिवासवस्सा'ति ॥

कुमारपेतवत्थु

२—६

१, २, ३=२-१, १, ३

- ४—अनवज्जेसु तित्थेसु विचिन्नि अड्ढमासकं
सन्तेसु देय्यधम्मेषु दीपं नाकासि मत्तनो ॥
- ५—नदिं उपेमि तसिता रिक्ता परिवत्तति ।
छायं उपेमि उण्हेसु आतपो परिवत्तति ॥
- ६—अग्निवण्णो च मे वातो डहन्तो उपवायति ।
एतञ्च भन्ते अरहामि अञ्जञ्च पापकं ततो ॥
- ८—गन्त्वान हस्तिनीपुरं वज्जेसि मय्हं मातरं ।
धीता च ते मया दिट्ठा दुग्गता यमलोकिता ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकं इतो गता ॥
- ८—अत्थि च मे एत्थ निक्खितं अनक्खातञ्च तं मया
चत्तारि सतसहस्सानि पल्लङ्कस्स च हेट्ठतो ॥
- ९—ततो मे दानं ददातु तस्सा च होतु जीविका ।
दानं दत्त्वा च मे माता दक्खिणं अन्वादिस्सतु मे ॥
तदाहं सुखिता हेस्सं सब्बकामसमिद्धिनीति ॥
- १०—साधू'ति सो तस्सा पटिसुणित्वा गन्त्वान हस्तिनीपुरं ।
तस्सा अवोच मातरं धीता etc. = I. c. etc.
- ११—सामं तत्थ सामादपेसि गन्त्वान I. c. etc.
- १२—=८; १३=९
- १४—तदाहं सुखिता हेस्सं सब्बकामसमिद्धिनी ।
ततो हि सा दानमदासि दत्त्वा च तस्सा
दक्खिणं आदिसि
पेती च सुखिता आसि सरीरं चारुदस्सनीति ॥

सेरिणीपेतवत्थु

३—७

- १—नरनारिपुरक्खतो युवा रजनीये कामगुणेहि ।
सोभसि दिवसं अनुभोसि कारणं किं अकासि ॥
पुरिमाय जातिया'ति ॥

- २—अहं राजगहे रम्मे रमणीये गिरिबज्जे ।
मिगलुहो पुरे आसि लोहितपाणि दारुणो ॥
- ३—अविरोधकरेसु पाणीसु पुथुसन्तेसु पटुट्टमानसो ।
विचरि अतिदारुणो सदा परहिंसाय रतो असंयतो ॥
- ४—तस्स मे सहायो सुहृदयो सद्धो आसि उपासको ।
सो च मं अनुकम्पन्तो निवारेसि पुनप्पुनं ॥
- ५—माकासि पापकं कम्मं मा तात दुग्गतिं अगा ।
स चे इच्छसि पेच्च सुखं विरम पाणवधा असंयमा ॥
- ६—तस्साहं वचनं सुत्वा सुखकामस्सहितानुकम्पिनो ।
नाकासि सकला नुसासनिं चिरपापभिरतो अबुद्धिमा ॥
- ७—सो मं पुन भूरिसुमेधसो अनुकम्पाय संयमे निवेसयि ।
सचे दिवा हनसि पाणिनो अथ ते रत्तिं भवतु संयमो ॥
- ८—स्वाहं दिवा हनित्वान पाणिनो विरतो रत्तिं अहोसि संयतो ।
रत्ताहं परिहारेमि दिवा खज्जामि दुग्गतो ॥
- ९—तस्स कम्मस्स कुसलस्स अनुभोमि रत्तिं अमानुसिं ।
दिवा पटिहता'व कुक्कुरा उपधावन्ति समन्ता खादितुं ॥
- १०—ये च ते सत्तानुयोगिनो ध्रुवं पयुत्ता सुगतस्स सासने ।
मज्जामि ते अमतमेव केवलं अधिगच्छन्ति पदं असंखत'ति ॥

मिगलुहपेतवत्थु

३—८

- १—कूटागारे च पासादे पल्लङ्गे गोणसंठिते ।
पञ्चङ्गिकेन तुरियेन रमसि सुप्पवादिते ॥
- २—ततो रत्या विवासनेन सुरियस्सुग्गमनं पति ।
अपविट्ठे सुसानसिंम बहुदुक्खं निगच्छसि ॥
- ३—किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन इदं दुक्खं निगच्छसीति ॥
- ४—अहं राजगहे रम्मे रमणीये गिरिबज्जे ।
मिगलुहो पुरे आसि लुहो आसि असंयतो ॥
- ५—तस्स मे सहायो सुहृदयो सद्धो आसि उपासको ।
तस्स कुलुपको भिक्खु आसि गोतमसावको ॥
- ६—घ१०, सो पि मं = ३.७.४.

दुतियलुदपेतवत्थु

३—९

- १—माली किरीटी कायूरी गत्ता ते चन्दनुस्सदा ।
पसन्नमुखवण्णो 'सि सुरियवण्णीव सोभसि ॥
- २—अमानुसा परिसज्जा ये ते मे परिवारिका ।
दसकज्जासहस्सानि या ते मा परिचारिका ॥
- ३—ता कम्बुकायूरधरा कञ्चनचेलभूसिता ।
महानुभावो सि तुवं लोमहंसनरूपवा ॥
- ४—पिट्ठि मंसानि अत्तनो सामं उक्कन्त्वा खादसि ।
किं नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्मविपाकेन पिट्ठि मंसानि अत्तनो ।
सामं उक्कन्त्वा खादसि ॥
- ५—अत्तनो'हं अनत्थाय जीवलोके अचरिसं ।
पेसुज्जमुसावादेन निकतिवञ्चनाय च ॥
- ६—तत्थाहं परिसं गत्वा सच्चकाले उपट्ठिते ।
अत्थं धम्मं निरंक्त्वा अधम्ममनुवत्तियं ॥
- ७—एवं सो खादतत्तनं यो होति पिट्ठिमंसको ।
यथाहं अज्ज खादामि पिट्ठि मंसानि अत्तनो ॥
- ८—तयिदं तथा नारद सामं दिट्ठं अनुकम्पका ये कुसला वदेय्युं ।
मा खो सि पिट्ठि मंसको तुवन्ति मा पेसुनं मा च मुसा भणी ॥

कूटविनिच्छयकपेतवत्थु

३—१०

- १—अन्तलिक्खस्मि तिट्ठन्तो दुग्गन्धो पूति वायसि ।
मुखञ्च ते किमियो पूतिगन्धं खादन्ति ॥
- २—किं कम्ममकासि पुब्बे ततो सत्थं गहेत्वान
उरेन कन्तन्ति पुनप्पुनं ।
खारेन परिप्फोसित्वा ओकन्तन्ति पुनप्पुनं ।
- ३—किं नु कायेन —३-८-३
- ४—अहं राजगहे रम्मे रमणिये गिरिब्बजे ।
इस्सरो धनधञ्जास्स सुपहूतस्स मारिस ॥

- ५—तस्सायं मे भारिया धीता च सुणिसा च मे ।
तमालं उप्पलञ्चापि पच्चग्घञ्च विलेपनं ॥
- ६—थूपं हरन्तियो वारेसि तं पापं पकत्तं मया ।
छलसीतिसहस्सानि मयं पच्चत्तवेदना ॥
- ७—थूपपूजं विवण्णत्वा पचामि निरये भुसं ।
ये च खो थूपपूजाय वत्तन्ते अरहतो महे ॥
- ८—आदीनवं पकासेन्ति विविचयेथ नो ततो ।
इमाच पस्स आयन्ति यो मालधारी अलंकता ॥
- ९—माला विपाकं अनुभोन्तियो समिद्धा ता यसस्सिनियो ।
तञ्च दिस्वान अच्छेरं अब्भुतं लोमहंसनं ॥
- १०—नमो करोन्ति सप्पञ्जवन्दन्ति तं महामुनिं ।
सोहं दानि इतो गन्त्वा योनिं लद्धान मानुविं ।
थूपपूजं करिस्सामि अप्पमत्तो पुनप्पुनन्ति ॥
-

धातुविवरणपेत-ततियो

चूळवगो ततियो

४—१

- १—वेसालि नाम नगरत्थि वज्जीनं
तत्थ अहु लिच्छवि अम्बसक्खरो ।
दिस्वान पेतं नगरस्स बाहिरं
तत्थेव पुच्छित्थ तं कारणत्थिको ॥
- २—सेय्यो निसज्जा नयिमस्स अत्थि
अभिवक्कमो नत्थि पटिकम्मो वा ।
असितपीतं खायितवत्थभोगा ।
परिचारिका सा पि तमस्स नत्थि ॥
- ३—ये ज्ञातका दिट्ठसुता सुहज्जा
अनुक्कम्पका यस्स अहेसुं पुब्बे ।
दुट्ठं पि दानि न ते लभन्ति
विराजितत्तो हि जनेन तेन ॥
- ४—न दुग्गतस्स भवन्ति मित्ता
जहन्ति मित्ता विकलं विदित्वा ।
अत्थञ्च दिस्वा परिवारयन्ति
बहू च मित्ता उग्गतस्स होन्ति ॥
- ५—निहीनत्थो सब्बभोगेहि
समक्खितो संपरिभिन्नगतो ।
उस्सावविन्दु व पलिम्पमानो
अज्ज सुवे जीवितस्स' परोधो ॥
- ६—एतादिसं उत्तमकिच्छपत्तं
उत्तासितं पिचुमन्दस्स सूले ।

- अथ त्वं केन वण्णेन वदेसि
यक्ख जीव भोजीवितमेव सेय्यो'ति ॥
- ७—सा लोहितो एसो अहोसि मय्हं
अहं सरामि पुरिमाय जातिया ।
दिस्वा मे काक्खञ्जं अहोसि
राजा मा पापधम्मो निरयं पतायं ॥
- ८—इतो चुतो लिच्छवि एसो योसो
सत्तुस्सदं निरयं घोररूपं ।
उप्पज्जति दुक्कटकम्मकारी
महाभितापं कटुकं भयानकं ॥
- ९—अनेकभागेन गुणेन सेय्यो
अयमेव सूलो निरयेन तेन ॥
मा एकन्तदुक्खं कटुकं भयानकं
एकन्ततिप्पं निरयं पतायं ॥
- १०—इदञ्च सुत्वा वचनं ममेसो
दुक्खूपनीतो विजहेय्य पाणं ।
तस्मा अहं सन्तिकेन भणामि
मा मे ओकतो जीवितस्सुपघो'ति ॥
- ११—अञ्जातो एसो पुरिसस्स अत्थो
अञ्जापि' इच्छामसे पुच्छितुं तुवं ।
ओकासकं मम नो सचे करोसि
पुच्छामि'हं न च नो कुञ्चितब्बं ॥
- १२—अद्धा पतिञ्जामे तदा अहु
अचिक्खना अप्पसन्नस्स होति ।
अकामासद्धेय्यवचो ति कत्वा
पुच्छस्सु मं कामं यथा विसय्हं'ति ॥
- १३—यं किञ्चाहं चक्खुना पस्सिसामि
सब्बं पि ताहं अभिसद्देय्यं ।
दिस्वा पि तं नो पि चे सद्देय्य
करेय्यासि मे यक्ख तियस्स कम्मन्ति ॥
- १४—सच्चप्पतिञ्जा तव मे सा होतु
सुत्वान धम्मं लभस्सु पसादं ।

- अञ्जत्थिको नो च पटुट्टचित्तो
यन्ते सुतं असुतं वा पि धम्मं ॥
- १५—सब्बं अक्खिस्सं यथा पजानं
सेतेन अस्सेन अलंकतेन ।
उपयासि सूलावुतकस्स सन्तिके
यानं इदं अब्भुतं दस्सनेय्यं
किस्सेतं कम्मस्स अयं विपाको ॥
- १६—वेसालिया तस्स नगरस्स मज्झे
चिक्खल्लपब्बे नरकं अहोसि ।
गोसीसमेकाहं पसन्नचित्तो
सेतुं गहेत्वान नरकस्मि निक्खिपि ॥
- १७—एतस्मिं पादानि पतिट्ठपेत्वा
मयञ्च अञ्जो च अतिक्कमेय्य ।
यानं इदं अब्भुतं दस्सनेय्यं
तस्सेव कम्मस्स अयं विपाको ॥
- १८—वण्णो च ते सब्ब दिसा पभासति
गन्धो च ते सब्ब दिसा पवायति ।
यक्खिद्धिपत्तो सि महानुभावो
नग्गो चसि किस्स अयं विपाको ॥
- १९—अक्कोधनो निच्चपसन्नचित्तो
संहाहि वाचाहि जनं उपेसि ।
तस्सेव कम्मस्स अयं विपाको
दिब्बो मे वण्णो सततं पभासति ॥
- २०—यसञ्च कित्तिञ्च धम्मे ठितानं
दिस्वान मन्तेमि पसन्नचित्तो ।
तस्सेव कम्मस्स अयं विपाको
दिब्बो मे गन्धो सततं पवायति ॥
- २१—सहायानं तित्थस्मि नहायतानं
थले गहेत्वा निदहिस्स दुस्सं ।
किञ्चत्थिको नो च पटुट्टचित्तो
तेनम्हि नग्गो कसिरापवुत्ति ॥

२२—यो कीळमानो च करोति पापं
तस्सीदिसं कम्मविपाकमाहु ।
अकीळमानो पन यो करोति
किं तस्स कम्मस्स विपाकमाहु ॥

२३—ये दुट्ठ संकप्पमना मनुस्सा
कायेन वाचाय च संकिळिट्ठा ।
कायस्स भेदा अभिसंपरायं
असंसयन्ते निरयं उपेन्ति ॥

२४—अपरे पन सुगतिं आसमान
दाने रता संगहीतत्तभावा ।
कायस्स भेदा अभिसंपरायं
असंसयन्ते सुगतिं उपेन्तीति ॥

२५—तं कित्ति जानेय्यं अहं अवेच्च
कल्याणपापस्स अयं विपाको ।
किं वाहुं दिस्वा अभिसद्दहेय्यं
को वापि मंसद्दहापेय्य एतन्ति ॥

२६—दिस्वा च सुत्वा अभिसद्दहस्सु
कल्याणपापस्स अयं विपाको ।
कल्याणपापे उभये असन्ते
सियानु सत्ता सुगता दुग्गता वा ॥

२७—नो चेत्य कम्मानि करेय्य मच्चा
कल्याणपापानि मनुस्सलोके ।
नाहेसुं सत्ता सुगता दुग्गता वा
हीना पनीता च मनुस्सलोके ॥

२८—यस्मा च कम्मानि करोन्ति मच्चा
कल्याणपापानि मनुस्सलोके ।
तस्मा सत्ता सुगता दुग्गता वा
हीना पनीता च मनुस्सलोके ॥

२९—द्वयज्ज कम्मानं विपाकमाहु
सुखस्स दुक्खस्स च वेदनीयं ।
ता'व देवता परिवारयन्ति
पच्चन्ति बाला द्वयतं अपस्सिनो'ति

- ३०—नमत्थि कम्मानि सयं कतानि
दत्वापि मे नत्थि सो आदिसेय्य ।
अच्छादनं सयनमत्थन्नपानं
ते नम्हि नग्गो कसिरपवुत्तीति ॥
- ३१—सिया नु खो कारणं किञ्चि यक्ख
अच्छादनं येन तुवं लभेथ
आचिक्ख मे त्वं (यत्व) यदत्थि हेतु
सद्धापितं हेतुवचो सुणोति ॥
- ३२—कप्पितको नाम इधत्थि भिक्खु
झायि सुसीलो अरहा विमुत्तो ।
गुत्तिन्द्रियो संवुत्तपातिमोक्खो
सीतिभूतो उत्तमदिट्ठिपत्तो ॥
- ३३—सखिलो वदञ्जु सुवचो सुमुखो
स्वागमो सुप्पट्टिमुत्तको चापि ।
पुञ्जस्स खेत्तं अरणविहारी
देवमनुस्सानञ्च दक्खिणेय्यो ॥
- ३४—सन्तो विधूमो अनीघो निरासो
मुत्तो विसल्लो अममो अवङ्को
निरुपधि सब्बपापञ्चखीणो
तिस्सो विज्जा अनुपत्तो जुतिमा ॥
- ३५—अप्पञ्जतो दिस्वा पि न सुजानो
मनि नं वज्जीसु ओहरन्ति
जानन्ति तं यक्खभूतं अनेजं ।
कल्याणधम्मं विचरन्ति लोके ॥
- ३६—तस्स तुवं एकं युगं दुवे वा
ममुद्दिसित्वान सच्चे ददेथ ।
पतिग्गहीतानि च तानि पस्स
ममञ्च पस्सेथ संनद्धदुस्सन्ति ॥
- ३७—कस्मि पदेसे समणं वसन्तं
गन्त्वान पस्सेमु मयं इदानि ।
समज्ज कंखं विचिकिच्छित्तञ्च
दिट्ठि विसूकानि को विनोदये चे'ति ॥

३८—एसो निसिन्नो कपिनच्च नायं
परिवारितो देवताहि बहूहि ।
धम्मकथं भासति सच्चनामो
सकस्मि अच्छेरके अप्पमत्तो'ति ॥

३९—तथाहं कस्सामि गत्वा इदानि
अच्छादयिस्सं समणं युगेन ।
पटिग्गहीतानि च तानि पस्स
तुवच्च पस्सेमु संनद्धदुस्सन्ति ॥

४०—मा अक्खणे पब्बजितं उपागमि
साधुवो लिच्छवि नेस धम्मो ।
ततो च काले उपसंकमित्वा
तत्थेव पस्सामि रहो निसिन्नन्ति ॥

४१—तथाहि वत्वा अगमासि तत्थ
परिवारितो दासगणेन लिच्छवि ।
सो तं नगरं उपसंकमित्वा
वासुपगच्छित्थ सके निवेसने ॥

४२—ततो च काले गिहिकिच्चानि कत्वा
नहात्वा पिवित्वा च खणं लभित्वा ।
विचेय्य पेळतो च युगानि अट्ठ
गाहापयि दासगणेन लिच्छवि ॥

४३—सोतं पदेसं उपसंकमित्वा
तं अट्ठसं समणं सन्तचित्तं ।
पटिक्कन्तं गोचरतो निवत्तं
सीतिभूतं रुक्खमूले निसिन्नं ॥

४४—तमेनं अवोच उपसंकमित्वा
अप्पावाधं फासुविहारच्च पुच्छि ।
वेसालियं लिच्छवि अहं भइन्ते
जानन्ति मं लिच्छविअम्बसक्खरो ॥

४५—इमानि मे अट्ठयुगानि सुभानि
पटिग्गण्ह भन्ते पदामि तुय्हं ।
तेनेव अत्थेन इधागतो'स्मि
यथा अहं अत्तमनो भवेय्यं ॥

- ४६—दूरतो'व समणब्राह्मणा
निवेसनन्ते परिवज्जयन्ति ।
पत्तानि भिज्जन्ति० तव निवेसने
संघाटियो पापि विडालपन्ति ॥
- ४७—अथापुरे पादकुदारिकाहि
अवंसिरा समणा पाटियन्ति ।
एतादिसं पब्बजितं विहेसं
तया कतं समणा पापुणन्ति ॥
- ४८—तिणेन तेसं पि न त्वं अदासि
मूलहस्स मगं पि न पावदासि ।
अन्धस्स दण्डं सयमादीयासि
एतादिसो कदारियो असंवुतो ॥
- ४९—अथ त्वं केन वण्णेन किमेव दिस्वा
अम्हेहि सह संविभागं करोसि ।
पच्चेमि भन्ते यं त्वं वदेसि
विमोसयि समणब्राह्मणो 'थ ॥
- ५०—खिड्डुत्थिको नो च पटुट्ठचित्तो
एतं पि मे दुक्कटमेव भन्ते ।
खिड्डाय खो पसवितु पापं
वेदेति दुक्खमसमत्थभोगि ॥
- ५१—दहरो युवा नग्गनीयस्स भागी
किं सु ततो दुक्खतरस्स होति ॥
- ५२—तं दिस्वा संवेगमलमत्थं भन्ते
तप्पच्चया चाहं ददामि दानं ।
पटिगण्ह भन्ते वत्थयुगानि अट्ट
यक्खस्सिमागच्छन्तु दक्खिणायो ॥
- ५३—अदाहि दानं बहुधा पसट्ठं
ददतो च ते अक्खयधम्ममत्थु ।
पटिगण्हापि ते वत्थयुगानि अट्ट
यक्खस्सिमागच्छन्तु दक्खिणायो ॥
- ५४—ततो हि सो आचमयित्वा लिच्छवि
थेरस्स दत्तवान युगानि अट्ट ।

- पटिग्गहीतानि पत्तानि वासु
यक्खञ्च पस्सेथ संनद्धदुस्सं ॥
- ५५—तमद्दस चन्दनसारलित्तं
आजञ्जमारुह्य उळारवणं ।
अलंकत्तं साधुनिवत्थदुस्सं
परिवारित्तं यक्खमहिद्धिपत्तं ॥
- ५६—सो तं दिस्वा अत्तमनो उदग्गो
पहट्ठचित्तो 'वसु भग्गरूपो ।
कम्मञ्च दिस्वान महाविपाकं
संदिट्ठिकं चक्खुना सच्छिकत्वा ॥
- ५७—तमेनमवोच उपसंकमित्वा
दस्सामि दानं समणब्राह्मणानं ।
न चापि मे किञ्चि अदेय्यमत्थि
तुवञ्च मे यक्ख बहूपकारो ॥
- ५८—तुवञ्च मे लिच्छवि एकदेसं
अदासि दानानि अमोघमेतं ।
स्वाहं करिस्सामि तया'वसविंख
अमानुसो मानुसकेन सद्धि ॥
- ५९—गति च बन्धु च परायनञ्च
मित्तो वा मासि अप्पदेवतासि ।
यथा महं पञ्जलिको भवित्वा
इच्छामि तं यक्ख पुनापि दट्ठुं ॥
- ६०—सचे तुवं अस्सद्धो भविस्ससि
कदरियरूपोपन्नचित्तो ।
तेनेव मं लिच्छवि दस्सनाय
दिस्वा च तं नापि च आलपिस्सं ॥
- ६१—सचे तुवं भविस्ससि धम्मगारवो
दाने रतो संगहीतत्तभावो
ओपानभूतो समणब्राह्मणानं
एवं ममं लिच्छवि दस्सनाय ॥
- ६२—दिस्वा च तं आळपिस्सं भदन्ते
इमञ्च सूलतो लहु पमुञ्च ।

- यतो निदानं अकटिम्ह सक्खिं
मञ्जम् सूलावुतकस्स कारणा
ते अञ्जामञ्जं अकरिम्ह सक्खिं ॥
- ६३—अयञ्च सूलावुतो लहुं पमुत्तो
सक्कच्च धम्मानि समाचरन्तो
मुञ्चेय्य सो निरयाव तम्हा
कम्मं सिया अञ्जत्र सवेदनीयं ॥
- ६४—कप्पितकञ्च उपसंकमित्वा
तेन सह संविभजित्वा काले
सयं मुखेन उपनिस्सज्ज पुच्छ
सो ते अक्खिस्सति एतमत्थं ॥
- ६५—तमेव भिक्खुं उपसंकमित्वा पुच्छस्सु
पुञ्जत्थिको नेव पदुट्ठचित्तो ।
सो तेसु तं असुतं वापि धम्मं
सब्बं पि अक्खिस्सति यथापजानं
सुतो च धम्मं सुगतिं अक्खिस्स ॥
- ६६—सो तत्थ रहस्सं समुल्लयित्वा
सक्खिं अकरित्वान अमानुसेन पक्कामि ।
सो लिच्छवीनं सकासं
अथन्नवि परिसं संनिसिन्नं ॥
- ६७—सुणन्त भोन्तो मम एकवाक्यं
वरं वरिस्सं लभिस्सामि अत्थं ।
सूलावुतो पुरिसो लुद्धकम्मो
पणीतदण्डो अनुसत्तरूपो ॥
- ६८—एत्तावता वीसतिरत्तिमत्ता
यतो आवुतो नेव जीवति न मतो
ताहं मोचयिस्सामि दानि
यथा मतिं अनुजानातु संघो ॥
- ६९—एतञ्च अञ्जञ्च लहुं पमुञ्च
को तं वदेथ तथा करोत्तं ।
यथा पजानासि तथा करोहि
यथा मतिं अनुजानाति संघो ॥

- ७०—सो तं पदेसं उपसंकमि
 सूलावुत्तं मोचयि खिप्पमेव ।
 मा भायि सम्मा तं अवोच
 तिकिच्छकानञ्च उपट्टपेसि ॥
- ७१—कप्पित्तकञ्च उपसंकमित्वा
 तेन सह संविभजित्वान काले ।
 सयं मुखेन नेव उपनिसज्ज लिच्छवि
 कथेव पुच्छि तं कालं कारणत्थिको ।
- ७२—६७. c. d. ६८. a. b.
- ७३—सो मोचितो च गत्वा मया इदानि
 एतस्स यक्खस्स वचो हि भन्ते ।
 सिया नु खो कारणं किञ्चिदेव
 येन सो निरयं नो वजेय्य ॥
- ७४—आचिक्ख भन्ते यदि अत्थि हेतु
 सद्धायितं हेतु वो सुणोम ।
 न तेसं कम्मानं विनासमत्थि
 अवेदयित्वा इध व्यन्ति भावो ॥
- ७५—स चे सो कम्मानि समाचरेय्य
 सक्कच्च रत्ति दिवं अप्पमत्तो
 मुञ्चेय्य सो निरया व तम्हा
 कम्मं सिया अञ्जात्र वेदनीयं ॥
- ७६—अञ्जातो एसो पुरिसस्स अत्थो
 ममं पी दानि अनुकम्प भन्ते ।
 अनुसास मं ओवद भूरिपञ्ज
 यथा अहं नेव निरयं वजेय्यं ॥
- ७७—अज्जेव बुद्धं सरणं उपेहि
 धम्मञ्च संघञ्च पसन्नचित्तो ।
 तथेव सिक्खापदानि पञ्च
 अकण्डफुल्लानि सोमादीयस्सु ।
- ७८—पाणातिपाता विरमस्सु खिप्पं
 लोके अदिन्नं परिवज्जयस्सु ।

- अमज्जपो मा च मुसा अभासि
सकेन दारेण च होहि तुट्ठो ॥
- ७९—इमञ्च अट्ठङ्गावरं उपेतं ।
समादियाहि कुसलं सुखिन्द्रियं ॥
- ८०—चीवरं पिण्डपातञ्च पच्चयं सयनासनं ।
अन्नपानं खादनीयं वत्तं सेनासनानि च ॥
- ८१—ददाहि उज्जुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा
भिक्षू च सीलसंपन्ने वीतरागे बहुस्सुते
तप्पेसि अन्नपानेन सदा पुञ्ञं पवड्ढति ॥
- ८२—एवञ्च कम्मणि समाचरन्तो
सक्कञ्च रत्तिन्दिवं अप्पमत्तो ।
मुञ्च त्वं निरया व तुम्हा
कम्मं सिया अञ्जत्र वेदनीयं ॥
- ८३—अज्जेव बुद्धं सरणं उपेमि
धम्मञ्च संघञ्च पसन्नचित्तो ।
तथेव सिक्खापदानि पञ्च
अखण्डफुल्लानि समादीयामि ॥
- ८४—पाणातिपाता विरमामि खिप्पं
लोके अदिन्नं परिवज्जयामि
अमज्जपो नो च मुसा भणामि
सकेन दारेण च होमि तुट्ठो ॥
- ८५—इमञ्च अट्ठङ्गवरं उपेतं
समादीयानि कुसलं सुखिन्द्रियं ।
चीवरं पिण्डपातञ्च पच्चयं सयनासनं
अन्नपानं खादनीयं वत्थं सेनासनानि च ॥
- ८६—भिक्षू च सीलसंपन्ने वीतरागे बहुस्सुते ।
ददामि न विक्कप्पामि बुद्धानं सासने रतो ॥
- ८७—एतादिसो लिच्छवि अम्बसक्खरो
वेसालियं अञ्जतरो उपासको ।
सद्धो मुत्तुकारकरो भिक्षु
संघञ्च सक्कञ्च तदा उपट्ठहि ॥

- ८८—सूलावुतो च आरोगो हुत्वा सेरिसुखं
पब्बज्जं उपागमि ।
आगम्म कप्पितकुत्तमं उभो पि
सामञ्जाफलानि अज्झगुं ॥
- ८९—एतादिसा सप्पुरिसानं सेवना
महाफला होति सतं विजानतं ।
सूलावुतो अगगफलं फुस्ससि
फलं कनिट्ठं पन अम्बसक्खरो 'ति ॥

अम्बसक्खरपेतवत्थु

४—२

सेरिस्सकपेतवत्थु

४—३

- १—राजा पिङ्गलको नाम सुरट्टानं अधिपति ।
अहु मोरियानं उपट्टानं गत्वा सुरट्ठं पुनरागमा ॥
- २—उण्हे मज्झन्तिके काले राजा पडक्कमुपागमि ।
अद्दस मग्गं रमणीयं पेतानं वण्णनापथं ॥
- ३—सारथि आमन्तयि राजा अयं मग्गो रमणीयो ।
खेमो सोवत्थिको सिवो इमिना 'व सारथि याहि ॥
- ४—सुरट्टानं सन्तिके इतो तेन पायासि
सोरट्ठो सेनाय चतुरङ्गिनिया ॥
- ५—उब्बिगगरूपो पुरिसो सुरट्ठं एतदब्रुवि ।
कुमग्गं पटिपन्नम्हा भिसनं लोमहंसनं ॥
- ६—पुरतो पडिस्सति मग्गो पच्छतो च न दिस्सति ।
कुमग्गं पटिपन्नम्हा यमपुरिसानं सन्तिके ॥
- ७—अमानुसो वायति गन्धो घोसो सूयति दारुणो ।
संविग्गो राजा सुरट्ठो सारथि एतदब्रुवि ॥
- ८—कुमग्गं पटिपन्नम्हा भिसनं लोमहंसनं ।
पुरतो व दिस्सति मग्गो पच्छतो च न दिस्सति ॥

- ९—कुमंगं पटिपन्नम्हा यमपुरिसानं सन्तिके ।
अमानुसो वायति गन्धो घोसो सूयति दारुणो ॥
- १०—हत्थिक्खन्धञ्च आरुय्ह ओलोकेन्तो चतुद्दिशा ।
अद्दस निग्रोधं रमणीयं पादपं छायासंपन्नं ॥
- ११—नीलम्भवणसदिसं मेघवणसिरन्निभं ।
सारथि आमन्तयि राजा किं एसो दिस्सति ब्रह्मा ।
नीलम्भवणसदिसो मेघवणसिरन्निभो ॥
- १२—सो निग्रोधो सो महाराजा पादपो छायासंपन्नो ।
नीलम्भवणसदिसो मेघवणसिरन्निभो ॥
- १३—तेन पायासि सुरदुट्ठो येन सो दिस्सति ब्रह्मा ।
नीलम्भवणसदिसो मेघवणसिरन्निभो ॥
- १४—हत्थिक्खन्धतो ओरुय्ह राजा रुक्खं उपागमि ।
निसीदि रुक्खमूलस्मिं सामच्चो सपरिज्जनो ॥
- १५—पूरं पानीयकरकं पूवे चित्ते च अद्दस ।
पुरिसो देववणीति सब्बाभरणभूसितो ।
उपसंकमित्वा राजानं सुरदुट्ठं एतदब्रुवि ॥
- १६—स्वागतं ते महाराज अथो ते अदुरागतं ।
पिबतु देवो पानीयं पूवे खाद अरिदम ॥
- १७—पिवित्वा राजा पानीयं सामच्चो सपरिजनो
पूवे खादित्वा पिवित्वा च सुरदुट्ठो एतदब्रुवि ।
- १८—देवता नु 'सि गन्धब्बो आदु सक्को पुरिददो ।
अजानन्तो तं पुच्छाम कथं जानेमु तं मयं ॥
- १९—तम्मिह देवो न गन्धब्बो नापि सक्को पुरिददो ।
पेतो अहं महाराज सुरदु इधमागतो ॥
- २०—किं सीलो किं समाचारो सुरदुट्ठस्मिं पुरे तुवं ।
केन ते ब्रह्मचरियेन आनुभावो अयं तव ॥
- २१—तं सुणोहि महाराज अरिदम रट्ठवड्ढनं ।
अमच्चा पारिसज्जा च ब्राह्मणो च पुरोहितो ॥
- २२—सुरदुट्ठस्मा अहं देव पुरिसो पापचेतसो ।
मिच्छादिट्ठि च दुस्सीलो कदरियो परिभासको ॥
- २३—ददन्तानं करोन्तानं वारयिस्सं बहुजनं ।
अञ्जेसं ददमानानं अन्तरायं करोमहं ॥

- २४—विपाको नत्थि दानस्स संयमस्स कुतो फलं ।
नत्थि आचरियो नाम अदन्तं को दमेस्सति ॥
- २५—समतुल्यानि भूतानि कुले जेट्ठापचायिको ।
नत्थि बलं विरियं वा कुतो उट्ठानपोरिसं ॥
- २६—नत्थि दानफलं नाम न विसोधेति वेरिनं ।
लद्धेय्यं लभते मच्चो नीयति परिणामजं ॥
- २७—नत्थि माता पिता भाता लोको नत्थि इतो परं ।
नत्थि दिन्नं नत्थि हुतं सुनिहितं पि न विज्जति ॥
- २८—यो पि न हनेय्य पुरिसं परस्स छिन्दिते सिरं ।
न कोचि किञ्चि हनति सत्तन्नं विवरमन्तरे ॥
- २९—अच्छेज्ज भेज्जो जीवो अट्ठं सो गूळपरिमण्डलो ।
योजनानि सता पञ्च को जीवं छेतुमरहति ॥
- ३०—यथा सुत्तगूळे खित्ते निब्बेठेन्तो पलायति
एवमेव पि सो जीवो निब्बेठेन्तो पलायति ॥
- ३१—यथा गामतो निक्खम्म अञ्जं गामं पविसति ।
एवमेवं पि सो जीवो अञ्जं कायं पविसति ॥
- ३२—यथा गेहतो निक्खम्म अञ्जं गेहं पविसति ।
एवमेवं पि सो जीवो अञ्जं बोन्दि पविसति ॥
- ३३—चूलासीति महाकप्पिनो सतसहस्सानि
ये च बाला ये च पण्डिता संसारं खेपयित्वान् ।
दुक्खस्सन्तं करिस्सरे मितानि सुखदुक्खानि ।
दोणेहि पिटकेहि च जिनो सब्बं पजानाति
समूळ्हा इतरा पज्जा एवं दिट्ठि पुरे आसि ॥
- ३४—समूळ्हो मोहपास्तो मिच्छादिट्ठि च दुस्सीलो
कदरियो परिभासको ओरं मे छहि मासेहि कालकिरिया भविस्सति ॥
- ३५—एकन्तं कटुकं घोरं निरयं पपतिस्साहं ।
चतुक्वण्णं चतुद्धारं विभत्तं भागसो मितं ॥
- ३६—अयोपाकारपरियन्तं अयसा पटिकुज्जितं ।
तस्स अयोमया भूमि जलिता तेजसा युता ॥
- ३७—समन्ता योजनसतं फरित्वा तिट्ठति सब्बदा ।
वस्ससतसहस्सानि घोसो सूयति तावदे ॥

- लक्खो एसो महाराज सतभागा वस्सकोटियो
 कोटिसतसहस्सानि निरये पच्चरे जना
 मिच्छादिट्ठी दुस्सीला ये च अरियूपवादिनो
 तत्थाहं दीघमद्धानं दुक्खं वेदिस्सं वेदनं ॥
- ३८—फलं पापस्स कम्मस्स तस्मा सोचामहं भुसं
 तं सुणोहि महाराज अरिंदम रट्टवड्ढनं
 धीता मय्हं महाराज उत्तराभट्ठमत्थु ते ॥
- ३९—करोति भद्दकं कम्मं सीलसूपोसथेरता
 सञ्जता संविभागी च वदञ्जा विगतमच्छरा ॥
- ४०—अखण्डकारी सिक्खायं सुण्हा परकुलेसु च
 उपासिका सक्कमुनिनो सम्बुद्धस्स सिरीमतो ॥
- ४१—भिक्षु च सीलसंपन्नो गामं पिण्डाय पाविसि
 उक्खित्तचक्खु सतिमा गुत्तद्वारो सुसंवृतो ।
 सपदानं चरमानो अगमा तं निवेसनं ॥
- ४२—तमद्दस महाराज उत्तरा भट्ठमत्थुते ।
 पूरं पानीयस्स करकं पूवे चित्ते च सा अदा ॥
- ४३—पिता मे कालकतो भन्ते तस्स तं ओकप्पतु ।
 समनन्तरानुदिट्ठो विपाको उपपज्जथ ॥
- ४४—भुञ्जामि कामकामी राजा वेस्सवणो यथा ।
 तं सुणोहि महाराज अरिंदम रट्टवड्ढनं ॥
- ४५—सदेवकस्स लोकस्स बुद्धो अगो पवुच्चति ।
 तं बुद्धं सरणं गच्छ सपुत्तदारे अरिंदम ॥
- ४६—अट्ठङ्गिकेन मग्गेन फुसन्ति अमतं पदं ।
 तं धम्मं सरणं गच्छ सपुत्तदारे अरिंदम ॥
- ४७—चत्तारो मग्गपटिपन्ना चत्तारो च फले ठिता ।
 एस संघो उजुमतो पञ्जासीलसमाहितो ॥
- ४८—तं संघं सरणं गच्छ सपुत्तदारे अरिंदम ॥
 पाणातिपाता विरमस्सु खिप्पं
 लोके अदिन्नं परिवज्जयस्सु
 अमज्जपा मा च मुसा अभणि
 सकेन दारेन च होहि तुदो ॥

- ४९—अत्थकामो 'सि मे यक्ख हितकामोसि देवते ।
करोमि तुय्हं वचनं त्वमसि आचरियो मम ॥
- ५०—उपेमि सरणं बुद्धं धम्मञ्चापि अनुत्तरं ।
संघञ्च नरदेवस्स गच्छामि सरणं अहं ॥
- ५१—पाणातिपाता विरमामि खिप्पं
लोके अदिन्नं परिवज्जयामि
अमज्जपो नो च मुसा भणामि
सकेन दारेन होमि तुट्ठो ॥
- ५२—ओधुनामि महावाते नदिया वा सीघंगामिया ।
वमामि पापकं दिट्ठि बुद्धानं सासने रतो ॥
- ५३—इदं वत्वान सुरट्ठो विरमित्वा पापदस्सनं ।
नमो भगवतो कत्वा पामोक्खो रथमाख्यूहीति ॥

नन्दिकापेतवत्थु

४—४

रेवतीपेतवत्थु

४—५

- १—इदं मम उच्छुवनं महत्तं
निब्बत्तति पुञ्जाफलं अनप्पकं ।
तं दानि मे परिभोगं न उपेति
आचिक्ख भन्ते किस्स अयं विपाको ॥
- २—विहञ्जामि खज्जामि च वायमामि च
परिसक्कामि परिभुञ्जितं किञ्चि ।
स्वाहं छिन्नातुमो कपणो सालपामि
किस्स कम्मस्स अयं विपाको ॥
- ३—विघातो चाहं परिपतामि छमायं
परिवत्तामि वारिचरो व घम्मे ।
रुदतो च मे अस्सुका निगलन्ति
आचिक्ख भन्ते किस्स अयं विपाको ॥

- ४—छातो किलन्तो च पिपासितो च
संतासितो सातसुखं न विन्दे ।
पुच्छामि तं एतमत्थं भदन्ते
कथन्नु उच्छुपरिभोगं लभेय्यं ॥
- ५—पुरे तुवं कम्ममकसि अत्तना
मनुस्सभूतो पुरिमाय जातिया ।
अहञ्च तं एतमत्थं वदामि
सुत्वान तं एतमत्थं विजानं ॥
- ६—उच्छू तुवं खादमानो पयातो
पुरिसो ते पिट्ठितो अनुगञ्छि ।
सो च तं पच्चासन्तो कथेसि
तस्स तुवं न किञ्चि आलपित्थ ॥
- ७—सो च तं अभिण्हं आयाचि
देहि उच्छुन्ति च तं अवोच ।
तस्स तुवं पिट्ठितो उच्छुं अदासि
तस्सेतं कम्मस्स अयं विपाको ॥
- ८—इञ्च तुवं पिट्ठितो गण्ह उच्छुं
गहेत्वा खादस्सु यावदत्थं ।
तेनेव त्वं अत्तमनो भविस्ससि
हट्ठो उदग्गो च पमोदितो च ॥
- ९—गन्त्वान सो पिट्ठितो अगगहेसि
गहेत्वान त्वं खादि यावदत्थं
तेनेव सो अत्तमनो अहोसीति ॥

उच्छुपेतवत्थु

४—६

- १—सावत्थी नाम नगरं हिमवन्तस्स पस्सतो ।
तत्थ सु द्वे कुमारो च राजपुत्ता 'ति मे सुतं ॥
- २—पमत्ता राजनीयेसु कामस्सादाभिनन्दिनो ।
पच्चुपप्पे सुखे गिद्धा न ते पस्सि सु नागतं ॥
- ३—ते चुता च मनुस्सत्ता परलोकं इतो गता ।
ते 'ध घोसेन्ति न दिस्सन्तो पुब्बे दुक्कटं अत्तनो ॥

- ४—बहूंसु वत सन्तेसु देय्यधम्मो उपट्ठिते ।
 नासक्खिम्हा च अत्तानं परित्तसोत्थिं कातुं सुखावहं ।
- ५—किं ततो पापकं अस्स सन्तो राजकुला चुता ।
 उपपन्ना पेतविसयं खुप्पिपासा समप्पिता ॥
- ६—सामिनो इध ह्रुत्वान् होन्ति अस्सामिनो तहिं ।
 चरन्ति खुप्पिपासाय मनुस्सा ओन्नतोत्ता ॥
- ७—एवमादीनवं जत्वा इस्सरमानसंभवं ।
 पहाय इस्सरमदं भवे सग्गगतो नरो ।
 कायस्स भेदा सप्पज्जो सग्गं सो उपपज्जतीति ॥

कुमारपेतवत्थु

४—७

- १—पुब्बे कतानं कम्मानं विपाको मथये मनं ।
 रूपे सद्दे रसे गन्धे पोढुब्बे च मनोरमे ।
- २—नच्चं गीतं रति खिड्डं अनुभुत्वा अनप्पकं
 उय्याने चरित्वान् पविसन्तो गिरिब्बजं ।
- ३—इसिं सुनेत्तमहक्खि अत्तदन्तं समाहितं ।
 अप्पिच्छं हिरीसंपन्नं उच्छे पत्तागते रतं ॥
- ४—हत्थिक्खन्धतो ओरुय्ह लद्धा भन्ते 'ति च ब्रुवि ।
 तस्स पत्तं गहेत्वान् उच्चं पग्गय्ह खत्तियो ॥
- ५—थण्डिले पत्तं भिन्दित्वा हसमानो अपक्कमि ।
 रज्जो कितवस्साहं पुत्तो किं मं भिक्खु करिस्ससि ॥
- ६—तस्स कम्मस्स फरुसस्स विपाको कटुको अहु ।
 यं राजपुत्तो वेदेसि निरयम्हि समप्पितो ॥
- ७—छळेव चतुरासीति वस्सानि नहुतानि च ।
 भुसं दुक्खं निगच्छिट्ठो निरये कतकिब्बिसो ॥
- ८—उत्तानो पि च पच्चित्थ निकुज्जो वामदक्खिणो ।
 उद्धं पादो ठितो चेव चिरं बालो अपच्चित्थ ॥
- ९—बहूनि वस्ससहस्सानि पूगानि नहुतानि च ।
 भुसं दुक्खं निगच्छिट्ठो निरये कतकिब्बिसो ॥

- १०—एतादिसं खो कटुकं अप्पदुट्ठपदोसिनं ।
पच्चन्ति पापकम्मन्ता इंसि आसज्ज सुब्बतं ॥
- ११—सो तत्थ बहुवस्सानि वेदयित्वा बहुदुक्खं ।
खुप्पिपासहतो नाम पेतो आसि ततो चुतो ॥
- १२—एवं आदीनवं दिस्वा इस्सरमदसंभवं ।
पहाय इस्सरमदं निवातमनुवत्तये ॥
- १३—दिट्ठेव धम्मे पासंसो ये सु बुद्धेसु सगारवो ।
कायस्स भेदा सप्पञ्जो सगं सो उपपज्जतीति ॥

राजपुत्तपेतवत्थु

४—८

- १—गूथकूपतो उगगन्त्वा को नु दीनो सि तिट्ठसि ।
निसंसयं पापकम्मन्तो किन्नु सइयसे तुवन्ति ॥
- २—अहं भन्ते पेतो 'मिह दुगगतो यमलोकिको ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकमितो गतो'ति ॥
- ३—किन्नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कटं कतं ।
किस्स कम्म विपाकेन इदं दुक्खं निगच्छसीति ॥
- ४—अट्ठ आवासिको मय्हं इस्सुकी कुलमच्छरी ।
अज्झासितो मय्हं घरे कदरियो परिभासके
- ५—तस्साहं वचनं सुत्वा भिक्खवो परिभासिस्सं ।
तस्स कम्मविपाकेन पेतलोकमितो गतो 'ति ॥
- ६—अमित्तो मित्तवण्णेन यो ते आसि कुलुपको ।
कायस्स भेदा दुप्पञ्जो किन्नु पेच्च गतिं गतो 'ति ॥
- ७—तस्सेवाहं पापकम्मस्स सीसे तिट्ठामि मत्थके ।
सो च परविसयं पत्तो ममेव परिवारको ॥
- ८—यं भइन्ते 'हनन्तञ्जो एतं मे होति भोजनं ।
अहञ्च खो थं 'हनामि एतं सो उपजीवतीति ॥

गूथवादकपेतवत्थु

४—९

गूथस्वादकपेतवत्थु

४—१०

- १—नग्गा दुब्बणरूपा 'थ' किंसा धमनिसंठिता ।
उप्फासुलिका किसका के नु तुम्हे 'थ' मारिसा 'ति
- २—मयं भदन्ते पेतम्हा दुग्गता यमलोकिका ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकमितो गता 'ति ॥
- ३—किंनु कायेन—२. १. ३
- ४—अनवज्जेसु तित्थेसुं विचिनिम्ह'ड्डमासकं ।
सन्तेसु देय्यधम्मेसु दीपं नाकम्हमत्तनो ॥
- ५—नदिं उपेम तसिता रिक्का परिवत्तति
छायं उपेम उण्हेसु आतपो परिवत्तति ॥
- ६—अग्गिवण्णो 'व' नो वातो डहन्तो उपवायति ।
एतञ्च भन्ते अरहाम अञ्जञ्च पापकं ततो ॥
- ७—अपि योजनानि गच्छाम छाता आहारगिद्धिनो ।
अलद्धा एव निवत्ताम अहो नो अप्पपुञ्जता ॥
- ८—छाता पमुच्छिता भन्ते भूमियं पटिसुम्भिता
उत्ताना पतिकिराम अवकुज्जा पतामसे ॥
- ९—ते च तत्थेव पतिता भूमियं पटिसुम्भिता ।
उरं सीसञ्च घट्टेम अहो नो अप्पपुञ्जता ॥
- १०—एतञ्च भन्ते अरहाम अञ्जञ्च पापकं ततो ।
सन्तेसु देय्यधम्मेसु दीपं नाकम्हमत्तनो ॥
- ११—ते हि नुन इतो गत्त्वा योनिं लद्धान मानुसिं ।
वदञ्जू सीलसंपन्ना काहाम कुसलं बहुन्ति ॥

गणपेतवत्थु

४—११

- १—दिट्ठा तया निरया तिरच्छानयोनी ।
पेता असुरा अथ वा पि मनुस्सा देवा ।
सयमद्दस कम्मविपाकमत्तनो
नेस्सामि तं पाटलिपुत्तमक्खटं ।
तत्थ गत्त्वा कुसलं करोहि कम्मन्ति ॥

- २—अत्थकामो सि मे यक्ख हितकामोसि देवते ।
करोमि तुय्हं वचनं त्वमसि आचरियो मे ॥
- ३—दिट्ठा मया = १. a. b. c.
काहामि पुञ्ञानि अनप्पकानीति ॥

पाटलिपुत्तपेतवत्थु

४—१२

- १—अयञ्च ते पोक्खरणी सुरम्मा
समा सुप्पतित्था च महोदका च ।
सुपुप्फिता भमरगणानुकिण्णा
कथं तया लद्धा अयं मनुञ्ञा ॥
- २—इदञ्च ते अम्बवनं सुरम्मं
सम्बोतुकं धारयति फलानि ।
सुपुप्फितं भमरगणानुकिण्णं
कथं तया लद्धमिदम्बिमानन्ति ॥
- ३—अम्बपक्कोदकं यागुं सीतच्छाया मनोरमा ।
धीताय दिन्नदानेन तेन मे इध लब्भतीति ॥
- ४—संदिट्ठकं एव पस्सथ दानस्स
दमस्स संयमस्स विपाकं ।
दासी अहं च अय्यकुलेसु हुत्वा
सुणिसा होमि अगारस्स इस्सरा 'ति ॥
- ५—असातं सातरूपेन पियरूपेन अप्पियं ।
दुक्खं सुखस्स रूपेण पमत्तं अतिवत्ततीति ॥

अम्बपेतवत्थु

४—१३

- १—यं ददाति न तं होति देथेव दानन्दत्वान् ।
उभयं तरति भयं तेन दानेन-
गच्छति जागरथ मा पमज्जथा 'ति ॥

अक्खस्सवत्थु

४—१४

- १—मयं भोगे संहरिम्ह समेन विसमेन च ।
ते अञ्जे परिभुञ्जन्ति मयं दुक्खस्स भागिनीति ।

भोगसंहरपेतवत्थु

४—१५

- १—सट्ठिवस्ससहस्सानि परिपुण्णानि सब्बसो ।
निरये पच्चमानानं कदा अन्तो भविस्सति ॥
२—नत्थि अन्तो कुतो अन्तो न अन्तो पतिदिस्सति ।
तथा हि पकतं पापं मम तुय्हञ्च मारिस्स ॥
३—दुज्जीवितं जीवम्ह ये सन्ते न ददम्हसे ।
सन्तेसु देय्यधम्मसेसु दीपं नाकम्ह अत्तनो ॥
४—सो हि नुन इतो गत्त्वा योनिं लद्धान मानुसिं ।
वदञ्जु सीलसंपन्नो काहामि कुसलं बहुन्ति ॥

सेट्टिपुत्तपेतवत्थु

४—१६

- १—किन्नु उम्मतरूपो च भिगो भन्तो व धावसि ।
निसंसयं पापकम्मं किन्नु सद्दयसे तुवन्ति ॥
२—अहं भन्ते पेतो 'म्हि दुग्गतो यमलोकिको ।
पापकम्मं करित्वान पेतलोकमितोगतो ॥
३—सट्ठिकूटसहस्सानि परिपुण्णानि सब्बसो ।
सीसे मय्हं निपतन्ति ते भिन्दन्ति च मत्थकन्ति ॥
४—किन्नु कायेन—२. १. ३
५—सट्ठिकूटसहस्सानि-पे-सीसे तुय्हम्,
६—अथ'दुस्सासिं सम्बुद्धं सुनेत्थं
भावित्तिन्द्रियं ।
निसिन्नं रुक्खमूलस्मि
झायन्तं अकुतोभयं ॥

७—सालित्तकप्पहारेण वो भिन्दिस्सन्तमत्थकं ।

तस्स कम्मविपाकेण इदं दुक्खं निगच्छति ॥

८=३.

९—धम्मेण ते कापुरिस सत्थि-पे-मत्थकन्ति ॥

see 3

सट्ठिक्कयसहस्सपेतवत्थु

महावग्गो चतुत्थो

पेतवत्थु समत्तं

—